

அடையாள வேலைநிறுத்தம்!

என்ன நடந்தது?

இலங்கை நாட்டின் பொருளாதாரத்துக்கு முதுகெலும்பாகவிருந்து நாட்டுக்கு பெருமளவு அந்நியச் செலாவணியைத் தேடித்தரும் மலையக தோட்டத்தொழிலாளர்கள், அரை அடிமைகள் போல நடத்தப்படும் நிலையில் 21ஆம் நூற்றாண்டில் கூட மாற்றம் ஏற்படவில்லை. இவர்களின் நலன்கள் தொடர்பான வாக்குறுதிகள் தேர்தல்கால பரப்பரப்புக்களுடன் மறக்கப்பட்டு விடுகின்றன. வெறும் வாக்களிக்கும் இயந்திரங்களாக மட்டுமே அரசியல் கட்சிகளால் இவர்கள் கணிக்கப்படுகின்றனர்.

1992ஆம் ஆண்டு வரவு - செலவுத் திட்டத்தின் மூலம் வழங்கப்பட்ட 20 ரூபா சம்பள உயர்வு அரசு ஊழியர்களுக்கு முழுமையாக வழங்கப்பட்டது. ஆனால் தோட்டத் தொழிலாளர்களுக்கு 12ரூபா மட்டுமே வழங்கப்பட்டது. பாக்கி 8ரூபாவை 1993ஆம் ஆண்டு ஜூலை மாதம் வழங்குவதாக கூறப்பட்டது. தொகையாகும். (1992 ஜூன் மாதம் மொத்தமாக 502ல் 449 அரசுக்குச் சொந்தமான பெருந்தோட்டங்கள் 22 தனியார் முகாமைத்துவ கம்பனிகளுக்கு கையளிக்கப்பட்டதை கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும்.) ஆனால் அத்தொகை இதுவரை வழங்கப்படவில்லை. வருடத்தில் 300 நாட்கள் அதாவது மாதத்திற்கு குறைந்தபட்சம் 25நாட்கள் வேலை என்பது கூட ஏற்கனவே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட விடயமாகும். இந்த இரு கோரிக்கைகளும் புதியன அல்ல. கடந்த 4 வருடங்களாக அமுல் படுத்தப்படாது கம்பனிகளினால் உதாசீனப்படுத்தப்பட்டவைகளை அமுல்படுத்துமாறு கோரியே தொழிலாளர்கள் கடந்த ஏப்ரல் 22ஆம் திகதி முதல் 27ம் திகதி வரை ஒருவாரகால அடையாள வேலை நிறுத்தத்தை மேற்கொண்டனர்.

தோட்டங்கள் அரசுக்குச் சொந்தமான காலகட்டத்தில் தொழிலாளர்கள் அனுபவித்த பல சேமநலன்கள் தனியார் முகாமைத்துவத்தின் கீழ் இல்லாதொழிக்கப்பட்டுள்ளது. தனியார் முகாமைத்துவத்தின் கெடுபிடி களினால் அடிக்கடி தோட்டங்களில் வேலை நிறுத்தப் போராட்டங்கள் ஏற்பட்டன. தனியார்மயம் என்ற நம்பிக்கையில்லா பாதையில் சென்ற தோட்டத் தொழில்துறையை நம்பிக்கையற்ற பாதையாக்கியமையே இன்று மிஞ்சியுள்ளது. இரண்டு கோரிக்கையின் அடிப்படையிலேயே இந்தப் போராட்டம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. ஏற்கனவே 1993ஆம் ஆண்டு வரவு செலவுத்திட்டத்தில் உறுதியளிக்கப்பட்டபடி தினசரி சம்பளத்தை 8 ரூபாவினால் அதிகரிக்கவேண்டும் என்பது முதலாவது கோரிக்கையாகும். வருடத்தில் 300 நாள் வேலை வழங்கப்பட வேண்டும் என்பது இரண்டாவது கோரிக்கையாகும்.

அரசு யுத்தத்திற்காக நாளொன்றுக்கு 104,000,000 மில்லியன் (பத்து கோடி ரூபா) இலட்சம்) ரூபாவை செலவிடுகிறது. கோடிக்கணக்கான பணத்தை அர்த்தமற்ற யுத்தத்திற்காக செலவிடும் அரசு மாண்புமிகு ஜீவாதாரப் பிரச்சினையான தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வேண்டுகோளினை நிறைவேற்றுவதில் தயக்கம் காட்டுவது ஏன்? தோட்டத்துறை வேலை நிறுத்தம் பயங்கரவாதிகளுக்கு உதவுவதாகப் பேரினவாத சக்திகள் கூறுவது உண்மையானால் வேலை நிறுத்தத்தில் கலந்துகொண்ட இத்துறை சார்ந்த 2 இலட்சம் சிங்களத் தொழிலாளர்களும் பயங்கரவாதத்துக்கு உடந்தையானவர்களாகவே கருதப்பட வேண்டும்.

தோட்டத்துறை வேலை நிறுத்தத்துக்கு பயங்கரவாத முலாம் பூசும் பேரினவாத சக்திகளின் மனப்போக்கு தேச பக்தியின் வெளிப்பாடு என்பதைவிட அப்பட்டமான இனவாதத்தின் வெளிப்பாடு என்று கூறுவதே பொருந்தும்.

வங்கி, வைத்தியத்துறை, மின்சாரத்துறை, போக்கு வரத்துத்துறை என நடைபெறும் வேலை நிறுத்தங்கள் நாட்டின் பொருளாதாரத்தை போரைப் பாதிக்காதா? பயங்கரவாதிகளுக்கு துணை போவாதா? தொழிலாளர் கோரிக்கையை முன்வைத்து உருவாகிய அடையாள வேலை நிறுத்தப்போராட்டம் நடந்து முடிந்தது. தொழிலாளர்கள் எதுவிடின்றி வெறும் கையுடன் விடப்பட்டனர். தொழிலாளர் நலங்களைச் சுயநலங்களின் மத்தியிலே பலியிடுவது கேவலமானது. தலைமைத்துவம் என்ற பெயரில் முன்யோசனையற்ற சிறுபிள்ளைத்தனமான திடீர் முடிவுகளால் மக்களின் எதிர் பார்ப்புகளும் உணர்வுகளும் உறுதியும் வெறுமனே சாகடிக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியர்
அந்தனி ஜீவா

இளை ஆசிரியர்
ஜோசப் ஜேஸ்கொடி

ஆசிரியர் குழு
வண மரிய அந்தனி
பி. பி சிவப்பிரகாசம்
ஜே. பிரான்சிஸ்
சு. முரளிதரன்

வெளியீடு
தோட்டப் பிரதேசங்கட்கான
கூட்டுச் செயலகம்

அச்சுப்பதிவு
சிரபிக் லேண்ட்
464 பேராதெனிய வீதி
கண்டி.

முகவரி
குன்றின் குரல்
30, புஷ்பதான மாவத்தை
கண்டி.

குன்றின் குரல்

* தனிப்பிரதி ரூபா 10.00
ஆண்டு சந்தா ரூபா 40.00
சந்தா அனுப்பும் முகவரி

Co-ordinating Secretariat
For Plantation Areas
No 30 Puspadana Mawatha
Kandy.
☎ 08 222955

வாக்காளராக பதிந்து விட்டீர்களா?

நீங்கள் வாக்காளராகப் பதிந்து கொண்டு விட்டீர்களா? இல்லையெனில், வழமையாக ஜூன் மாதம் வாக்காளர் இடாப்பு புதுப்பிக்கப்படும் காலம் என்பதை மறந்து விட்டீர்கள் போலும். தற்போது வாக்காளர் விண்ணப்பப் படிவங்கள் விநியோகிக்கப்படத் தொடங்கியுள்ளன. இன்னுமா பேசாமல் இருக்கின்றீர்கள்? இன்றே சம்பந்தப்பட்டவர்களைத் தேடிப் பிடித்து வாக்காளர் விண்ணப்பங்களைப் பெற்று உங்களது பெயர்களையும் பதிந்து விடுங்கள்.

☆ நீங்கள் நகரப் பகுதியைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால் கிராம சேவகர்கள் அல்லது தேர்தல் திணைக்களத்தினால் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்படும் அதிகாரிகள் உங்களது வீடு தேடி வந்து வாக்காளர் விண்ணப்பங்களைக் கையளிப்பார்கள். அவற்றைத் தவறாது பெற்று முறையாகப் நூர்த்தி செய்து அவர்களிடமே ஒப்படைத்து விடுங்கள்.

உங்களில் பலருக்கு வாக்காளர் விண்ணப்பங்களைப் நூர்த்தி செய்வது எப்படி என்று தெரியாமல் இருக்கலாம். அவ்வாறானவர்களுக்கு தோட்ட சேவையாளர்கள்; தோட்டத்தில் படித்து விட்டு வீட்டில் இருப்பவர்கள்; ஆசிரியர்கள் ; தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள்; பாராளுமன்ற, மாகாண, பிரதேச சபை உறுப்பினர்கள்; தொண்டர் ஸ்தாபனங்கள்; சமய, சமூக நிறுவனங்கள், விளையாட்டுக் கழகங்கள் மற்றும் மலையக அமைப்புகள் உதவ முன் வரவேண்டும். இது அவர்களின் கடமையாகும்.

☆ வாக்காளராகப் பதிந்து கொள்வதற்குத் தகுதியுடையவர்கள் யார்? இலங்கைப் பிரஜைகளில் 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட அனைவரும் வாக்காளர் இடாப்பில் தமது பெயர்களைப் பதிந்து கொள்வதற்குத் தகுதியுடையவர்களாவர். அத்துடன் கடந்த வருடத்தில் தயாரிக்கப்பட்ட வாக்காளர் இடாப்பில் உங்களது பெயரைப் பதிந்துக் கொள்ளத் தேவையில்லையென்று நீங்கள் கருதக் கூடாது. உங்களது பெயர் முன்னைய வாக்காளர் இடாப்பில் இருக்கின்றதோ இல்லையோ இம்முறையும் பதிந்து கொள்வது உங்களது கடமையாகும். அதே போல் தான் முன்னைய இடாப்பில் தமது பெயர்கள் இடம் பெற்றிருக்காதவர்களும் தற்போது பெயர்களைப் பதிந்து கொள்ள முன்வர வேண்டும்.

வீடு என்பது வெறுமனே மனிதர்கள் தங்குமிடம் மட்டுமல்ல, அது ஒரு குடும்பத்தின், சமூகத்தின் சமூக, கலாசார அம்சங்களையும், அவர்களின் நிலையான முன்னேற்றத்தையும் உருவாக்கின்ற ஆரம்ப அலகு என்றால் மிகையாகாது.

பல அரசாங்கங்கள் ஆட்சிக்கு வந்துபோயின, அவ்வரசாங்கங்கள் அரசியல் விஞ்ஞாபனத்தில் கூறியபடி, கிராமிய, நகர துறைகளுக்கு பல்வேறு வீடமைப்பு திட்டங்களை அறிமுகப்படுத்தின. ஆனால் பெருந்தோட்டத்துறை

வீட்டுப்பிரச்சினையும் உள்ளது. என்பது உண்மையானதே. பெரும்பாலான லயன்கள் இருபக்கங்களையும் கொண்டவையாகையால் யன்னல்கள் கிடையாது. சமையல் அறை, சாப்பாட்டு அறை, படுக்கையறை, வழிபாட்டு அறை, எல்லாமே ஒரு வீடுதான். சுத்தமான காற்றோற்றமோ, வெளிச்சமோ அற்ற புகை வெளியே செல்லமுடியாத இவ்வறைகளிலிருந்து எவ்வாறு கல்விமாண்கள் உருவாகுவார்கள் என்பது கேள்விக்குறியே.

வீட்டுடமைதிட்டத்தில் மலையக மக்களின் போராட்டம்

பி. பி. சிவப்பிரகாசம்

இத்தகைய முக்கியத்துவத்தை கொண்ட வீடு ஒன்றைப் பெற்றுக் கொள்வது அல்லது அமைத்துக்கொள்வது ஒவ்வொரு மனிதனதும் உரிமையாகும். கடந்த நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக இவ்வாறான வீடுகளை அமைத்துக்கொள்வதில் அல்லாது பெற்றுக் கொள்வதில் பெருந்தோட்டமக்கள் போராடியே வந்துள்ளனர். பெருந்தோட்டங்களில் 19ஆம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப பகுதியில் வெள்ளைக்காரர்களால் அமைக்கப்பட்ட லயன் என்ற வரிசை வீடுகளோ அல்லது மாட்டு கொட்டில் களுக்குச் சமமான காம்பிராக்களை இன்றும் அவர்களின் வீடுகளாக இருக்கின்றன. பொருளாதார உற்பத்தியில் ஆணியேர்களாக இருக்கும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் வீடுகளும் (லயன் காம்பிராக்கள்) மேற்பார்வை செய்யும் துறைமாரர்களின் வீடுகளையும் (பங்களா) அவர்களிடையே காணப்படும் பொருளாதார உறவையும், வகுப்பு வேறுபாட்டையும் காட்டி நிற்கின்றன.

தொழிலாளரோ வாக்குகளை வழங்கினார்களேயன்றி, உரிமைகளை பெறவில்லை. இன்றுவரையும் அவர்கள் இரண்டாந்தர பிரஜைகளாகவே இருக்கின்றனர்.

பெருந்தோட்டத்துறையில் 80% மேற்பட்டவை லயன்களாகும். மிகச்சிறிய பங்கினரே திருத்தப்பட்ட வீடுகளை அல்லது தனி வீடுகளை பெற்றுள்ளனர். 98% மான வீடுகளுக்கு மின்சாரம் கிடையாது. பெருந்தோட்டத்துறையில் ஒரு அறையில் சராசரியாக 4-7 பேர்கள் வசிக்கின்றனர். இது கிராமிய, நகரத்துறையை விட அதிகமாகும். தோட்டங்களில் 70% மான வீடுகளின் தரைகள் மாட்டு சானம் அல்லது களிமண்ணால் மெழுகப் பட்டும் 79% மான வீடுகள் எந்தவித கூறையின் உட்புறமும் (சீலிங்) இல்லாமல் இருப்பது இத்துறைக்கே விசேடமான பண்பாகும். இதே போல் 48% மானவர்களுக்கு மலசல கூடங்களே இல்லை என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வீட்டுப்பிரச்சினை ஒரு சமூகப்பிரச்சினை

வீடு என்பது சமூக, கலாச்சார அலகு என்பது நாம் அறிந்ததே. இலங்கைப் பொருளாதாரத்தின் முதுகெலும்பு என்று வர்ணிக்கப்படும் பெருந்தோட்டத்துறையில், நவீன அடிமைகளாக வாழும் இம்மக்களின் விருத்திக்கு பல தடைக்கற்கள் இருந்து வருகின்றன. கல்வியிலே ஏனைய சமூகங்களைவிட மிகப் பின்தங்கியவர்களாகவே இம்மக்கள் காணப்படுகின்றனர். இதற்கு மிகவும் முக்கியமான ஒரு காரணமாக

அருகிலேயும், பின்பக்கமும் அறைகள் இருப்பதனாலும், இவ்வறைகளிலிருந்து வரும் சத்தங்களும், வாரிசாலி சத்தமும், சிறப்பாக மதுபானம் அருந்திவிட்டு வந்து சத்தம் போடுகின்றவர்களின் பிரச்சினையும் நாளாந்த நடவடிக்கைகள். இவை மாணவர்களின் படிப்பிற்கு எவ்வாறு தூண்டு கோளாக இருக்கப் போகின்றன?

லயன் அமைப்பே சுகாதாரத்திற்கு கேடானதாகும். சுத்தமான காற்றின்மை, வடிகால் அமைப்பின்மை, மலசலகூட வசதியின்மை, நீர்வசதியின்மை என்பனவும் வீட்டுப்பிரச்சினையை மேலும் விரிவாக்கியுள்ளன. இந்த வீடுகளிலிருந்து, எவ்வாறு சுகமரண வீதத்தை குறைத்து போசாக்கு மட்டத்தையும், தாய்சேய் நலனையும் உயர்த்த முடியும் என்பது- மனிதத்துவமற்றவர்கள் பதில் சொல்ல வேண்டியவை. பெருந்தோட்டத்துறை சார்ந்த இளம்தம்பதிகள் பாலியல் தேவைகளைகூட ஒழுங்காகப் பூர்த்திசெய்துகொள்ள முடியாத நிலைமையும், மதுபான பாவித்தலை அதிகரித்தலுக்கும் இந்த லயன் அமைப்பே காரணம் எனலாம். இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இவர்களை அடிமை வாழ்வு வாழ ஒரு காரணமாக இருப்பது லயன்அறைகள் தான். இவற்றிலிருந்து விடுதலையடையத்தான் இம்மக்கள் போராடி வருகின்றனர்.

அறிவிருத்தித் திட்டங்கள்

கடந்த அரசாங்க காலத்தில், ஜனவசம், பெருந்தோட்ட கூட்டுத் தாபனம் என்பவற்றின் கீழ் சமூக



அபிவிருத்திப் பிரிவுகள், காணப் பட்டன. இவ் அபிவிருத்திப் பிரிவுகளின் கீழ் தோட்ட சுகாதார, சிறுவர் பாராமரிப்பு, வீடு திருத்தல் என்பன நடைபெற்றன. என்றாலும், பிற்போக்கான முகாமைத்துவம், புறையோடிப்போன தோட்ட அமைப்பு, சுரண்டல் என்பவற்றுக்கு பெயர்போன தோட்டத்துறையில் இவ்வாறுவிருத்தி வேலைகள் எந்தளவு மக்களை அடைந்திருக்கும் என்பது கேள்விக்குறியே. இத்திட்டங்கள் உண்மையாகவே இம் மக்களின் வீட்டுப் பிரச்சினையை அனுக வேயில்லை.

இந்தப்பின்னணியில் தான் 1992 ஆம் ஆண்டு தோட்டங்கள் தனியார் மயப்படுத்தப்பட்டன. ஜனவசம, அரசு பெருந்தோட்டகூட்டுத்தர்ப்பன, என்பவற்றுக்கு சொந்தமான தோட்டங்கள் 23 தனியார் கம்பனிகளுக்கு, குத்தகைக்கு வழங்கப்பட்டன. இச்சந்தர்ப்பத்தில் சமூக நலன் விடயங்களை கவனிக்க அரசாங்கத்தால், தோட்ட வீடமைப்பு, சமூக நலன் நிதியம் (PHSWT) ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

இதே சந்தர்ப்பத்தில், கடந்த பொது தேர்தல்களின்போது ஐ. தே. கட்சியும், இ. தொ. காவும் வீடுகள் சொந்தமாக்கப்படும், காணிவழங்கப்படும் என்ற பொய்பிரச்சாரங்களை மேற்கொண்டு மலையக மக்களின் வாக்குகளை பெற்றுக்கொண்டன. இறுதியில் ரோணியோவில் அச்சடிக்கப்பட்ட, விளங்காத தமிழில் எழுதப்பட்ட வீட்டுறுதிகள் என கூறப்பட்ட ஏமாற்றுப்பத்திரங்களை தோட்டத் தொழிலாளருக்கு வழங்கின.

பாவம் தொழிலாளர்கள் இருமுறையும் படு ஏமாற்ற முற்றனர்.

1994ல் பொதுசன ஐக்கிய முன்னணி வாக்குறுதிகளை அள்ளிவிச்சி ஆட்சிக்கு வந்தது. ஆனால் மலையக மக்களின் எந்தப் பிரச்சினையும் இதுவரையும் கொள்கையளவி லாவது ஆராய்ந்துப்பார்க்கவில்லை. என்றாலும், மலையக மக்களையும், மலையக மக்கள் முன்னணியையும் ஏமாற்றுவதற்காக பெருந்தோட்டத் துறை வீடமைப்புக்கான

பிரதியமைச்சு ஒன்றை நியமித்தது. ஆனால் அவ்வமைச்சு இதுவரையும் எதிர்பார்த்த அளவு செயற்பாமை ஒரு கேலிக்கத்தாகவே இருக்கின்றது. இப்பிரதியமைச்சுக்கு ஒரு மலையகத்தவர் பொறுப்பாக இருந்தபோதும் அவர் மக்களின் பால் உண்மையான அக்கறை கொண்டு இருந்தபோதும், அவரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகின்ற மக்களுக்கு சேவைசெய்ய முடியாமை அரசியல் பலவீனத்தையே காட்டுகின்றது. பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு திட்டத்திற்கான கொள்கைத்திட்டம், செயற்பாட்டுத்திட்டம், நிதி ஒதுக்கீடு என்பன தெளிவான முறையில் செயற்படுகின்றனவா என்பது, கேள்விக்குறியாகவே இருக்கின்றது. இத்திட்டம் இதுவரையும் மக்களின் கரங்களுக்கு எட்டவில்லை. என்பது உண்மைதான். இது நமக்கு எதைக்காட்டுகின்றது என்றால், அரசாங்கம் யுத்த நடவடிக்கையின் பால் காட்டுகின்ற அக்கறை, இந்த மக்களின் பால் காட்டவில்லை என்பதுதான்.

வீடமைப்பு சம்பந்தமான விளம்பரங்கள் இரு வகையாக செய்யப்பட்டன. ஒன்று பெருந்தோட்ட பிரதி வீடமைப்பு அமைச்சர், இரண்டாவது பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு சமூக நலன் நிதியம். இவ்விரண்டு குறித்தும் மக்கள் இன்றுவரையும் குழம்பிப்போயே உள்ளனர். பெருந்தோட்ட வீடமைப்பு சமூகநலன் நிதியம் பெருந்தோட்ட தொழில்துறை பிரதி அமைச்சரின் கீழ் இயங்குகின்றது. இது கடந்த அரசாங்க காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

1992ம் ஆண்டு பிற்பகுதியில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட நிதியம், நோர்வே, நெதர்லாந்து அரசாங்கங்களிடம் 200 மில்லியன் ரூபாய்களை நன்கொடையாக பெற்றது. கொழும்பிலே தலைமைக்காரியாளரமும், 7 பிரேதசக்காரியாளரமும் கொண்டுள்ள இவ்வமைப்பு கடந்த இரண்டு வருடங்களாக சாதித்த சாதனைகள் என்ன என்பது இன்னும் புதிராகவே இருக்கின்றது. சிலர் குறிப்பிடவதுபோல வெள்ளை

யானையோ என்பது கேள்விக்குறிதான். நிதியத்தின் கூற்றுப்படி ஒரு வீடு அமைக்க ரூபா 20,000, 15% வட்டியுடன் கடனும், ரூபா 15,000 நன்கொடையும் தெறிவு செய்த தோட்டத் தொழிலாளருக்கு வழங்கப்படும். நிதியத்தின் மதிப்பீட்டின்படி தற்போது 1,20,000 வீடுகள் தோட்டத்துறையில் தேவைப்படுகின்றன. ஆகவே இவர்களின் 5 வருட திட்டத்தில் 10,000 வீடுகளையே அமைக்கலாம். எனவேதான் வணிக வங்கிகளினூடாக கடன்களை வழங்க பிரதியமைச்சர் ஏற்பாடு செய்திருப்பதாக குறிப்பிட்டுள்ளார். இவ்வீட்டுக்கடன், தொழிலாளரின் சேமலாபநிதியை மிணையாக வைத்தே வழங்கப்படுகின்றது. மற்றும் வீடுகட்டுவதற்கான காணி 5-10 பர்சசஸ் ஒரு வீட்டுக்கு வழங்கப்படுவதாக அறிக்கைகள் குறிப்பிடுகின்றன. எவ்வாறெனினும் ரூபா 20,000 கடனை மீள 15% வட்டியுடன் செலுத்துவதில் தான் பிரச்சினையே எழும்புகின்றது. நிதியத்தின் கூற்றுப்படி மாதாந்தம் ரூபா 372 வீதம் 15 வருடங்களுக்கு செலுத்த வேண்டும். அதேவேளை அமைச்சருடனான நேரடி சந்திப்பின்போது மீள செலுத்த வேண்டிய தொகை ரூபா 47,000 என்று குறிப்பிட்டார். எவ்வாறெனினும் இவை தொழிலாளர்களின் கடன் சுமையை மேலும் அதிகரிக்கக்கூடியவை.

கடந்த நூறு வருடங்களுக்கு மேலாக லயக்காம் பரக்களில் வாழ்ந்து பழக்கப்பட்ட தொழிலாளர்கள், வீடு ஒன்றை கையமுற்சி அடிப்படையில் ரூபா 20,000 தில் அமைத்துக்கொள்வது என்பது சாதாரணகாரணமில்லை என்பது நாம் அறிந்த விடயம். ஏனெனில் கட்டிட நிர்மாணம், தச்சு வேலை என்பன இவர்களுக்கு புதிய தொழிலாகவே இருக்கின்றன. ஆகவே இந்த பிரச்சினையை இவர்கள் எவ்வாறு எதிர்நோக்குவார்கள் என்பது காலம் தான் பதில் சொல்லும்.

கடந்த இரு வருடங்களாக,

✍

காரியாலயங்களில் திட்டம் தீட்டிய நிதியம் கடந்த சில மாதங்களாகத்தான் கேகாலை மாவட்டத்தில் தெரிவு செய்யப்பட்ட சில தோட்டங்களில் சில அரசாங்கப்பற்று நிறுவனங்களின் உதவியுடன் பரீட்சார்த்தமாக வேலைகளை ஆரம்பித்துள்ளன. மக்களை தயார்படுத்தல் நடவடிக்கைகளில் அரசாங்கப்பற்று நிறுவனங்களின் முயற்சிகள் குறிப்பிடத்தக்கன.

"மரம் ஒழிவை நாடினாலும் காற்று தணியேவிடாது, என்பதுபோல இத்திட்டம் எத்தனை தடைகள் வந்தாலும் துவண்டு விடப்போவதில்லை என்று உறுதியுடன் இம்மக்கள் முன்னோக்கி செல்வார்களா என்பதை காலம் தான் பதில்சொல்லும்" □

8 ரூபா சம்பள உயர்வு ! வருடத்தில் 300 நாள் வேலை!! பயனற்ற அடையாள வேலை நிறுத்தம் ?

தொழிலாளர் நலங்களைச் சுயநலங்களின் மத்தியிலே பலியிடுவது கேவலமானது. பெருந்தோட்டத்துறை தொழிற்சங்கங்கள் ஒன்றிணைந்து இனமத வேறுபாடின்றி மேற்கொண்ட அடையாள வேலை நிறுத்தம் கேலிக்கிடமாகியுள்ளது. எட்டு ரூபா சம்பள உயர்வு கோரியும் வருடத்தில் முன்னூறு நாள் வேலை வேண்டும் எனவும் நடைபெற்ற போராட்டம் எந்தவித பயனும் இல்லாமலும் போயுள்ளது.

நியாயமான கோரிக்கைகளை முன்வைத்து வரலாற்றில் முதல் முறையாக தொழிற்சங்கங்கள் ஒற்றுமையுடன் போராட்டத்தில் இறங்கின. தலைமைத்துவம் என்ற பெயரில் முன்யோசனையற்ற சிறுபிள்ளைத்தனமான திடீர் முடிவுகளால் மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளும் உணர்வுகளும், உறுதியும் வெறுமனே சாகடிக்கப்பட்டுள்ளன.

பெருந்தோட்டத்துறை அமைச்சர் ரட்ணசிபி விக்கிரமரநாயக்கவின் கருத்து வெளிப்பட்டதற்கு எதிராக இ. தொ. கா. பாராளுமன்ற உறுப்பினர் அவர் மீது நம்பிக்கையில்லா பிரேரணையை திடீரெனக் கொண்டு வந்தனர். தொழிலாளர் கோரிக்கைகளுக்கும், போராட்டத்திற்கும் சம்பந்தமில்லாத வகையில் வந்த இப்பிரேரணையாவற்றையுமே திசை திருப்பியது.

தொழிலாளர் கோரிக்கையை முன்வைத்து உருவாக்கிய அடையாள வேலை நிறுத்தம் நடந்து முடிந்தது. தொழிலாளர் எதுவுமின்றி வெறும் கையுடன் விடப்பட்டனர். இ. தொ. கா. வின் நம்பிக்கையில்லா பிரேரணை தொழிலாளர் நன்மை கருதியது அல்ல, அடையாள வேலை நிறுத்ததுடன் தொடர்பானதாமல்ல!

அரசியல் அடிப்படையிலே தலிப்பட்ட சுயநல விருப்பு வெறுப்புகளின் பின்னணியில் வந்த நம்பிக்கையில்லா பிரேரணையைச் சமர்ப்பித்த புரளியும், இ. தொ. கா. தலைவர் தொண்டமானின் நிலைப்பாடுகளும் முரண்பாடுகளையே உருவாக்கின.

அமைச்சரவையில் அங்கம் வகிப்பதால் தனது தலைமையில் இயங்கும் இ. தொ. கா. வும் அரசின் அங்கம் என நினைப்பது தவறு. இ. தொ. கா. எதிர்கட்சியில் உள்ளது என்ற வாதம் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தையே கேலிக்கிடமாக்கியது. ஜனாதிபதியைச் சந்திக்கும் வரை தமக்கும் நம்பிக்கையில்லா பிரேரணைக்கும் எந்தவித சம்பந்தமும் இல்லை என்பதும் அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறப்பட்டது.

ஜனாதிபதியைச் சந்தித்த பின்னர், தமக்குச் சம்பந்தமில்லை எனக்கூறிய நம்பிக்கையில்லா பிரேரணையை முன்வைத்துச் செல்லப் போவதில்லை என்ற முரண்பாட்டான குறிப்புடன் ஒரு வாரத்துள் கோரிக்கை தொடர்பாக பேசி ஜனாதிபதி முடிவெடுப்பதாகவும் அறிவிப்பு வெளி வந்தது.

நம்பிக்கையில்லா பிரேரணை என்ற முனைப்பின் எதிர் விளைவாக இ. தொ. கா. வின் செயற்பாடுகளில் நம்பிக்கையீனமே மிஞ்சியுள்ளது. அரசியல் அரங்கிலே கேலிக்கிடமான வாதங்களையும் மிளவுகளையும் கூட நம்பிக்கையில்லா பிரேரணைப் புரளி உருவாக்கியது.

"எதிர்க்கட்சி ஆசனத்திலிருந்து" என்ற பெயரில் கொண்டு வர உத்தேசித்த நம்பிக்கையில்லா பிரேரணை, ஆளும் கட்சி, ஐ. தே. க. இ. தொ. கா. மத்தியில் கூடச் சலசலப்புகளை உருவாக்கியது. இ. தொ. கா. தலைவரின் ஐம்பது வருட கால தொழிற்சங்க அனுபவமும் சடுபாடும் மொத்தத்தில் தொழிலாளர்கள் வைத்திருந்த நம்பிக்கைகளையே குலைவடையச் செய்துள்ளன.

வேலை நிறுத்தத்தைத் தூரநின்று பார்த்துக் "கூலிக்கான போராட்டம்" எனக் கூறிய பெருந்தோட்டத்துறை அமைச்சரின் பதினான்கு அம்சத் திட்டத்துடன் இணைந்து மலையக மக்கள் முன்னணி கொச்சைப்படுத்தியமை தொழிலாளர்களைக் கொதிப்படையவைத்துள்ளது. எமது மலையகத் தலைமைகள் எங்கே செல்கின்றன என்பதே தெரியாத நிலைக்கும் தொழிலாளர் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

அமைச்சரவை அங்கீகாரத்தின் படி 1993 ஜூலை மாதத்திலிருந்து வழங்கப்பட வேண்டிய சம்பள உயர்வு மூன்று ஆண்டு கால இழுப்புகளின் பின்னர் அடையாள வேலை நிறுத்தம் நம்பிக்கையில்லாதீர்மானம், இப்போது தேவையற்ற ஆணைக்குழு என்ற சகதிக்குள் கிக்கியுள்ளது.

கமார் ஏழு இலட்சம் தொழிலாளர்களுக்கு வாக்களித்த படி சம்பள உயர்வு கொடுக்க வக்கில்லாத தனியார் கம்பனிகள் தொழிலாளர்களுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டிய கடனாளியாகியுள்ளன.

தனியார் மயம் என்ற நம்மிக்கையில்லா பாதையில் சென்ற தோட்டத் தொழில் துறையை நம்மிக்கையற்ற பாதையாக்கியமையே இன்று மிஞ்சியுள்ளது. உழைக்கும் மக்களின் வயிற்றில் அரசாங்கமோ, தொழிற் சங்கங்களோ, கம்பனிகளோ அடிக்கக்கூடாது! உழைக்கும் மக்களின் வயிற்றில் பால் வார்க்கும் சம்பள உயர்வை அளிப்பதன் அவசியத்தை சகல தரப்பினரும் உணர வேண்டும்.

இது ஒரு தொழிற்மிணக்கு, தொழிலமைச்சு மொளனம் சாதிக்கிறது. தொழிற்சங்கப் போராட்டங்கள் கூடக் கேலிக் கூத்தாகின்றன. பதவியாசை பிடித்த தொழிற்சங்கம் என்ற பலிபீடத்தில் மக்கள் வாழ்க்கை அரசியல் லாபங்களுக்காக பலியாகக்கூடாது. இதற்குத் துணைபோகும் தலைமைத்துவங்களை மக்கள் மன்னிக்க மாட்டார்கள். நடைபெற்று சம்பவங்கள் தரும்பாடம் மக்கள் நலன் கருதி நேர்மையான தலைமைத்துவம் இருக்கின்றதா என்ற சந்தேகத்தையே உருவாக்குகின்றது! □

நன்றி "வீரகேசரி" 19.05.96

மக்களின் வாழ்வோடும், விதியோடும் மின்னி நிற்கிறது அரசியல்- நிக்கலாய்

ஒரு அரசியல்வாதி தான் சொல்வதைத் தானே ஒருபோதும் நம்பமாட்டான் - சார்ல் தெ கோல்

பட்டங்கள் வெறும் நிழல்களே குடிமக்கள் நலனே கொற்ற வரின் குறிக்கோள் - டேனியல் பீ ஃபோ

அந்தியைத் தாங்குபவனை விட அந்தி இழைப்பவனே, என்றும் அவதியுறுவான் - மிளேட்டோ

மலையகமும்

மலையகமும் இலக்கியமும் அந்தனி ஜீவாவின் எட்டாவது வெளியீடாகும். ஏற்கனவே பல புத்தகங்களை வெளியிட்டுள்ளார். ஈழத்தில் தமிழ் நாடகம், அன்னை இந்திரா காந்தி, நடேசய்யர், சுவாமி விபுலானந்தர், இலங்கையில் மலையகத்தின் தமிழ், இலக்கிய (ஆங்கில புத்தகம்) மலையக மாணிக்கங்கள், இவர்கள் வித்தியாசமானவர்கள், ஆகியன இவருடைய படைப்புகளே.

மலையகமும் இலக்கியமும் ஈழத்தில் மலையக இலக்கியத்தைப் பற்றிய ஒரு கணிப்பீடாகும். வாய்மொழி இலக்கியம், மலையகமும் கவிதையும். மலையகமும் நாவல்களும் என இலக்கியத்தின் கூறுகள். ஓர் ஆய்வுக்கண்ணோட்டத்தின் மிகமிக அவசியமான தகவல்களை சுமந்து வெளிவந்துள்ளன.

மலையகத்தின் எழுத்து படைப்புகளும் நிகழ் கலைகளும் கலைஞர்களும் எழுத்தாளர்களும் அந்தந்த தலைப்புக்களிற்கு அடக்கமாக்கப்பட்டு ஓர் அறிமுக பவனியில் ஊர்வலமாகின்றனர். சிக்கலற்ற எளிமையான தமிழ்நடை ஜீவானிடையது.

இலங்கை தமிழ் இலக்கியத்தில் மலையக இலக்கியம் தனித்துவமானது. 1824ஆம் ஆண்டு இந்தியாவிலிருந்து தொழில் நிமித்தம் இலங்கைக்கு புலம்பெயர்ந்து வந்த பதினாறு குடும்பங்களுடன்; புறப்பட்டு வந்த இக்கலாப்பிரிவுகளும் இந்த மண்ணில் வேர்விடத் தொடங்கியன.

அதன் முதல் ஜனிப்பு வாய்மொழிப் பாடல்களே மனித உள்ளங்களில் உறங்கிக் கிடக்கும் உணர்வுகளின் வெளிப்பாடுகளே இவை.

உழைப்பு வென்றையே தங்களின் வாழ்வாக திகழ்ந்த இந்த

மக்களின் நம்பிக்கைகள், அமிலாசைகள், போராட்டங்கள் கருக்கொண்டு விட்ட மனவானிலிருந்து சிதறும் மழைத்துளிகளாகவே வாய்மொழி இலக்கியம் திகழ்வதாக ஜீவாவுக்குள் ஓர் உணர்வலை மோதுகிறது.

எண்ணிகுழிவெட்டி
இடப் பொழுதுக் நிக்கையிலே
வெட்டு வெட்டு என்கிறானே
வேலையற்ற கங்காணி.
அதீத உழைப்பின் விரக்தியிலே நெஞ்சில் பொங்கித்ததும்பிடும் பொருமலே கவிதை மழைத்துளியாக சிதறுகிறது.

இலக்கியமும்

அருள் வாக்கி அப்துல் காதிர் முதல், கோ. நடேசய்யர் வழிநடப்பில் சக்திபாலய்யா வரை இந்த இலக்கியத்தை வளம்படுத்திச் சென்றவர்கள் அணிவகுக்கின்றனர்.

இந்து மக்கள்
சிந்தும் வேர்வை
வெத்த காசு தானே - அடா
இரவு பகல் உறக்கமின்றி
ஏய்த்தும் பறிக்கலாமா?

அருமை கவி மணிகள் சரமாக்கப்பட்டுள்ளன. தொழிற்சங்க வாதியும், பத்திரிகையாளருமான கோ. நடேசய்யரின் உணர்ச்சிமயமான கவிதை இது.

சிறுகதைத் துறையில் **மணிக்கொடி யுகம்** என்றும் போற்றிப் பேணப்படுகின்ற காலகட்டமாகும். அந்த யுகத்தின் எதிரொலி மலையகத்திலும் எதிரொலித்தது. புதுமைப்பித்தனின் படைப்புகள் ஓர் எந்து சக்தியாக அமைந்தன. ஆனால் ஈழத்தில் அத்துறைக்கு வித்திட்ட பெருமை கோ. நடேசய்யரைச் சார்கின்றது.

இராமசாமி சேர்வையின் சரித்திரம் என்ற அவருடைய முதல் சிறுகதை பிரசவமே ஒரு பெரும் காலனிக்கு அத்திவாரமானது.

✍

இதை ஜீவா கீழ்வருமாறு குறிப்பிடுகிறார். மலையக இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஓர் இலக்கிய விழிப்புணர்வு அறுபதுகளில் ஏற்பட்டது. இலக்கிய உலகில் புதுமைப் பார்வையும், புது வீச்சும் உதயமாகின. பல புதியவர்கள் புதிய உற்சாகத்துடன் இலக்கிய முயற்சிகளில் ஈடுபட்டனர்.

என். எஸ். எம். இராமையா, தெளிவத்தை ஜோசப் என ஆரோகணித்துச் செல்லும் படைப்பாளர் வரிசையில் சாரல் நாடன், பி. மரியதாஸ், எம். வாத்தேவன், வனராஜன், மு. சிவலிங்கம் என சேர்ந்து கொள்ளும் படைப்பாளிகளின் வரிசை தொடர்கிறது.

சிறுகதைத்துறை இன்று தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு தனி அங்கம். மலையகம் அதன் தனித்துவத்தை பேணுவதுடன் சர்வதேச அரங்கிலும் தனது தரத்தையும் தனித்துவத்தையும், பறைசாற்றத் தொடங்கியுள்ளது. இது தொடர்பான ஆழமான ஆய்வு தேவை.

இலங்கை தமிழ் நாவல் தோன்றி ஒரு நூற்றாண்டு ஓடிவிட்டது. இந்த காலவோட்டத்தில் எத்தனை எத்தனை பிரவாகங்கள், இவற்றையனைத்தையும் ஓரடக்கமாகக் குவது பெரும் பணியாகும்.

1885ஆம் ஆண்டில் வெளியான அசன்மே சரித்திரத்துடன் ஆரம்பமான இந்த நதியோட்டம் இன்னும் ஓய்ந்தபாடில்லை.

மலையகத்தில் அறுபதுகளுக்குப் பின் தோன்றிய நாவல்களுக்கு ஒரு வலுவான பின்னணி உண்டு. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக வெளிவந்த நாவல்களை ஒருங்கே நோக்கும் போது மலையக மக்களின் வரலாற்று ஆவணங்களாக அவை திகழ்கின்றன.

கோகிலம் சுப்பையாவின் தூரத்தும் பச்சை ஒரு வரலாற்று

ஆவணமாகவும் இது மூன்று தலைமுறைகளின் கதைகளைச் சொல்வதாக குறிப்பிடப்படுகிறது.

மலையகத்தின் பத்திரிகையாளர்கள் சம்பந்தமான குறிப்புகளும் தரப்பட்டுள்ளமை போற்றத்தகுறியது.

மலையகம் இத்தனை பத்திரிகையாளர்களையும் பத்திரிகைகளையும் வெளிக் கொணர்ந்துள்ளது விழிகளை வியப்பால் விழிக்கச் செய்கிறது.

அந்தனி ஜீவாவின் மலையக கலை இலக்கியம் தொடர்பான இத்தகவல்கள் பெரியதொரு ஆவணத்தின் வெளிப்பாட்டுக்கான அடித்தளமாகும். இன்று அந்த அவசியம் எழுந்துள்ளது. அதற்கான வாய்க்காலை மலையக இலக்கியம் என்ற இந்நூல் வகுத்துள்ளது.

மலையக இலக்கியத்துடனும், மலையக கலைஞர்கள், படைப்பாளிகள் ஆகியோருடன் நெருக்கமான தொடர்புகளை வளர்த்துக் கொண்டுள்ள ஆசிரியாடமிருந்து அந்த படைப்பு வெளியாகுமானால் அது ஈழத்து இலக்கியத்தில் ஒரு படி வளர்ச்சி கட்டமாகும்

கே. விஜயன்

**அடையாள அட்டை
இன ஒதுக்கலுக்கான
ஒரு சாதனமா!**

இலங்கையில் இன்று உருவாகியிருக்கும் நெருக்கடியான சூழ்நிலை காரணமாக மேற்கொள்ளப்படும் பாதகாப்பு நடவடிக்கைகளின் பின்னணியில் நோக்கும்போது தேசிய அடையாள அட்டை அதன் உண்மையான அர்த்தத்தை இழந்து இன ஒதுக்கலுக்கான ஒரு சாதனமாக பயன்படுத்தப்பட்டு வருவது போலவே தோன்றுகின்றது.

நாட்டிலே இன்று மேற்கொள்ளப்பட்டு வரும் சோதனை நடவடிக்கைகளின் போது சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் பொலிசாரும் பாதுகாப்புப் படையினரும் அடையாள அட்டையைப் பார்த்து அவர்கள் எந்த இனத்தவர்கள் என்பதை மாதிரிமே தெரிந்து கொள்ளக் கூடியதாக இருக்கின்றது. அவர்கள் அந்த நோக்கத்தை அடைவதற்காகவே அதனைப் பார்வையிடுகின்றனர் என்பதும் தெளிவாகின்றது.

முதலில் அவர்கள் எந்த இனத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என அறிந்து கொண்டதும் சம்பந்தப் பட்டவர் எந்தப் பிரதேசத்தவர் என்பதை அறிந்து அதற்கேற்பவே அந்த மக்கள் வித்தியாசமான முறைகளில் நடத்தப்படுகின்றனர்.

அடையாள அட்டையைக் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என கட்டாயப்படுத்தும் எந்தச் சட்டமும் இந்த நாட்டின் இல்லை. ஆனால் இன்று எது இல்லாமல் சென்றாலும் சரி அடையாள அட்டை இல்லாமல் செல்ல முடியாத என்ற நிலை தோன்றியுள்ளது. அருகிலுள்ள வீட்டிற்குச் செல்லும்போது கூட இது அவசியமானதாகிவிட்டது. இப்போது அதற்கும் மேலதிகமாக பொலிஸில் பதிவு செய்த பத்திரத்தையும் கொண்டு செல்ல வேண்டும் என கட்டாயப்படுத்தப்பட கின்றார்கள்.

சோதனையின் போது அடையாள அட்டையும் பொலிஸ் பதிவுப்பத்திரமும் அவர்களால் கட்டாயமானதெனக் கோரப் படுகின்றது. ஆனால் பொலிஸ்மா அதிபர் பொலிஸ் பதிவுப்பத்திரம் எடுத்துச் செல்ல வேண்டிய அவசியம் இல்லை என பல தடவைகள் எடுத்துக்கூறியுள்ளார். இவருடைய கூற்றுக்கு மாறாக இவரது கட்டளைக்கு கீழ்ப்பட்டவர்கள் அவற்றைக் கோருவது மக்களுக்கு வியப்புக்குரியதாகவும் வேதனை தருவதாகவுமே இருக்கின்றது.



இத்தகைய ஆவணங்களை எடுத்துச் செல்லத் தவறினால் அவர்கள் சோதனைகளின் போது எந்தவித ஆட்சேபனையும் இன்றி சந்தேகத்திற்கு இடமானவர்கள் என கைது செய்யப்பட்டு சிறை வைக்கப்படுகின்றார்கள். எடுத்துச் செல்பவர்கள் அவற்றைக் காண்பிக்கும் போது அவர்களது இனமும் இடமும் அடையாளம் காணப்பட்டு அதற்கேற்ப சந்தேகத்தின் அளவு கூடிக்கூறாது அதற்கேற்ப கைதுகளும் தடுத்து வைப்புச் சம்பவங்களும் இடம்பெறுகின்றன. ஆனால் சட்டமோ இந்த இரண்டு ஆவணங்களும் எடுத்துச் செல்ல வேண்டியவை என கோரவில்லை. ஆனால் சட்டத்தை அமுல் நடத்துபவர்களோ அவற்றை எடுத்துச் செல்லாவிட்டால் அது தண்டனைக்குரியது என்பதுபோல் கைது செய்கின்றார்கள். எடுத்துச் சென்றால் சந்தேகம் என்று கைது செய்கின்றார்கள். எனவே இவை தொடர்பில் மக்கள் திரிசங்கு சொர்க்க நிலையில் தான் காணப்படுகின்றார்கள். இதனால் இதனைக் கொண்டு திரிவதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கின்றது, என மக்களுக்குப் புரியவில்லை. இவற்றை நோக்கும் போது இந்த ஆவணங்கள் இன ஒதுக்கலுக்கும் பயன்படும் முக்கிய கருவிகளாக அமைகின்றன என எண்ணத் தோன்றுகின்றது.

சட்டத்தை அமுல் நடத்துபவர்களால் சட்டத்துக்கு மாறாக கோரப்படும் இந்த ஆவணங்களை காண்பித்தாலும் கூட அவை போலியானவை என சந்தேகப்படுவதாக கூறி கைதுசெய்யப்பட்ட சந்தர்ப்பங்களும் உண்டு. இவ்வாறு கைது செய்யப்படும் நபர்கள் இரகசியப் பொலிஸ், தேசிய புலனாய்வுப் பணியகம் என்பவற்றின் அறிக்கைகள் வரும்வரை தடுத்து வைக்கப்படுகின்றார்கள். அங்கே அவர்களை அடைத்து வைக்கும் முறை மிகமோசமானது. மிகச் சிறிய அறைகளில் பலர் ஒன்றாகப் போடப்பட்டு அடைக்கப்படுகின்றார்கள். அவற்றில் குற்றவாளிகள் உள்ளடங்கியிருப்பர்.

அக்குற்றவாளிகளால் இவ்வாறு அநாவசியமாக அழைத்துச் செல்லப்படும் சந்தேகநபர்கள் தாக்கப்படுவதும் அவர்களிடம் உள்ள பொருட்கள் பறித்தெடுக்கப்படும் சம்பவங்களும் சர்வசாதாரணமானவையாகும். கைது செய்யப்படுபவர்கள் பற்றி தகவல்கள் தாமதித்தே உரியவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்கின்றன. அவர்களைப் பார்க்க உறவினர்கள் யாரேனும் சென்றால் அனுமதி மறுக்கப்படும் சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அனுமதிக்கப்படுபவர்கள் கேள்விகளால் துளைக்கப்படுகின்றார்கள். எனவே சட்டத்தை அமுல் நடத்தும் அதிகாரிகள் குறிப்பிட்ட இனத்தைச் சார்ந்த பிரஜைகள் சட்டத்தை மீறிவிட்டார்கள் என பொய்க் குற்றச்சாட்டுக் கூறி சட்டத்திற்கு முரணாக நடத்துகின்றார்கள். ஆனால் இவர்களை கட்டுப்படுத்த எந்தச் சட்டமோ எந்த அதிகாரியோ இன்னும் முயலவில்லை என்பது வேதனைக்குரியது.

இவை இவ்வாறிக்க திருடர்கள் அதிகரித்து விட்ட இக்காலப் பகுதியில் அடையாள அட்டையைத் தொலைத்து விட்டவர்கள் படுப்பாடு சொல்லில் அடங்காது. அடையாள அட்டையைத் தொலைத்தவர்கள் பொலிஸில் முறைப்பாடு செய்ய வேண்டும் என்பது ஒரு நடைமுறைத் தேவைப்பாடு. எனவே தொலைத்தவர் அதுபற்றி முறைப்பாடு வெய்யச் சென்றால் அங்கு அவர்களுக்கு கிடைக்கும் வரவேற்பு அதிகம். பின்பு அடையாள அட்டைக்கு விண்ணப்பிக்கச் செல்லும்போது கிராமசேவகர், பிரதேச செயலாளர், ஆப்பதிவு திணைக்கள அதிகாரிகள் போன்றவர்களால் மேற்கொள்ளப்படும் அலைக்கழிப்புக்கள் அதையும் விட அதிகம்.

இதைவிட பெருந்தோட்டப் பகுதிகளில் அடையாள அட்டை பெற தகுதியுடையவர்களாக இருந்தும் தோட்டப்பகுதிகளில் ஒரு இலட்சத்து இருபதாயிரம் பேருக்கு இன்னமும் அடையாள அட்டை வழங்கப்படவில்லை என்று தொழிற்சங்க வட்டாரங்களின் புள்ளி விபரங்கள் தெரிவிக்கின்றன. இந்த நிலையில் அடையாள அட்டை வைத்திருக்காதவரை கைது செய்வது என்பதில் என்ன அர்த்தம் இருக்கின்றது

-நன்றி "மக்கள் உரிமைகள்"-

எழுத்துப் பயிற்சி பட்டறை

மலையகத்தில் ஆக்க இலக்கியத்துறையில் ஆர்வம் உள்ளவர்களுக்கு எழுத்துப் பயிற்சி பட்டறை ஒன்றை குன்றின் குரல் சஞ்சிகையை வெளியிடும் தோட்டப்பிரதேசங்கட்கான கூட்டுச் செயலகத்தின் ஆதரவில் நடத்தவிருக்கின்றோம். இதில் பங்குபற்ற விரும்புகிறவர்கள் கீழ்க்காணும் முகவரியுடன் ஜூன் மாதம் 30ம் திகதிக்கு முன்பதாக தொடர்பு கொள்ளவும்.

ஆசிரியர்
குன்றின் குரல்
30 புஷ்பதான மாவத்தை, கண்டி.

மலையக சிறுகதைகளும் இனத்துவமும்

சாரல் நாடன்

இலங்கை மலையகத்தில், பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் (1828) குடி அமர்த்தப்பட்ட தென்னிந்திய மக்களின் வழி தோன்றல்கள் இன்று மலையக மக்கள் என்று அறியப்படுகிறனர்.

இவர்களினது சமுதாய அமைப்பின் வாழ்க்கை அம்சங்கள் இலக்கிய வடிவில் வெளிவர ஆரம்பித்தது இருபதாம் நூற்றாண்டில்தான்.

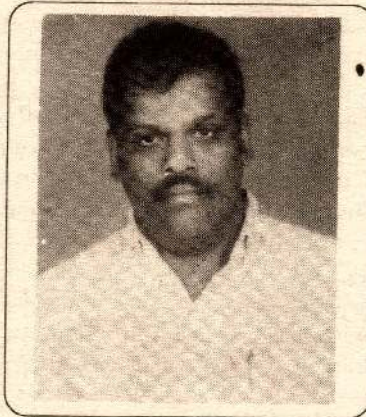
பாடல்கள், கூத்துக்கள் என்று வாய்மொழிமூலம் மக்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டிருந்த ஆரம்ப கால இலக்கிய வடிவங்கள் எழுத்து வடிவம் பெற்ற படைப்புக்களாக சிறுகதை, கவிதை, நாடகம், நாவல் என்ற திருந்திய வடிவில் வெளிவர ஆரம்பித்தது 1940க்குப் பிறகு என்றே கூறலாம்.

நில அடிப்படையில் (இந்தியா) 1920 வரையிலும் இன அடிப்படையில் (தென்னிந்தியக் தமிழர்) 1931 வரையிலும், மொழி அடிப்படையில் (தமிழ் மொழி) 1956 வரையிலும் சமய அடிப்படையில் (இந்து சமயம்) 1977 வரையிலும் சிறுபான்மை என்ற அடிப்படையில் 1983 வரையிலும் இலங்கையை தாய் நாடாக எண்ணிப்பூசித்து வாழ்ந்த மக்கள் நிர்ப்பந்தமான சிந்தனைக்கும் அதையொட்டி வளர்ந்த நம்பிக்கைக்கும் உள்ளானார்கள்.

இனத்துவ என்ற ஒரு சொல்லால், இலங்கையில் இவ்வகை வளர்ந்து வந்துள்ள நிலைமையை-அதன் இரண்டு பக்கங்களையும் நாம் விளங்கிக் கொள்ளலாம்.

மலையகத்தில் இனத்துவம், வெவ்வேறு காலகட்டங்களில் தமிழ்த்தொழிலாளர்களைப் பொறுத்த வரையில், வெவ்வேறு கால கட்டங்களில் செயல்பட்டிருக்கின்றது.

நில அடிப்படையிலும் மொழி அடிப்படையிலும், இந்த இனத்துவம் செயல்படுவதற்கான தூழ்நிலைகள்



1920க் குட்பட்ட காலங்களில் ஏற்பட்டுள்ளன.

“இனத்துவம்” என்பது பண்டை தமிழ் அகராதியில் காணக்கிடைக்காதச் சொல். புரிந்துணர்வும் பரிந்துணர்வும் தேவைப்பட்ட ஒரு காலத்தில் இன அடிப்படையில் உணர்வு என்ற அழிவு சார்ந்ததுமான செயல் பாட்டுக்கு விளக்கம் தரும் ஒரு சொல்லாக அதைக்கொள்ளலாம். புரிந்துணர்வு என்பது எதிர்நிலை நின்று கொண்டு அந்த நிலைப் பாட்டை புரிந்து கொள்வது. இந்திய சீன யுத்தத்தில் சீனனைப் பற்றி எழுதிய இந்தியர்கள், சிங்கள தமிழர் போராட்டத்தில், சிங்களரைப் பற்றி எழுதிய தமிழர்கள், இந்த புரிந்துணர்வுக்கு உதாரணங்களாக இலங்கையில் குறிப்பாகவும் மலையகத்தில் சிறப்பாகவும் இது முற்று முழுதாக இதுவரை சாததியமாகாத பட்சத்தில் தமிழர்களின் உணர்வுகளைப் பற்றி தமிழில் எழுந்த சிறுகதைகளைப் பற்றி சிறிது ஆராய்வோம்.

சிங்கள தமிழ் இனங்களிடையே விரிசல் ஏற்பட்டு வன்செயல் வெடிக்கத் தொடங்கியதால் ஏற்பட்ட நிலைமையை வைத்து மிரசித்தமான ஒரு சிறுகதையை “நந்தாவதி” என்ற பெயரில் எழுதி நவம் கல்கி நாடாத்திய போட்டியில் முதற்

பரிசைப் பெற்றிருந்தார். இதில் வன் செயலில் ஈடுபட்டிருந்த அருணா சலம்மனம்மாறி புத்தரிக்கு வாகிவிடுகிறாள். தமிழர் சிங்களர் இருசாரரருமே உணர்வலைகளுக்கு ஆட்பட்டு வன் செயலில் ஈடுபடுவதாக இச் சிறுகதை எழுதப்பட்டது.

மலையகத்தில் சிங்கள தமிழ் இனங்களிடையே புரிந்துணர்வு நிறைய இருந்தது. தோட்டமுறங்களில் வாழும் சிங்கள மக்கள் எண்ணிக்கையில் குறைவாக இருந்ததால் தமிழ் படித்து, தமிழர்களாக வாழமுயல்களாகவே இருந்துள்ளனர் “தமிழ் மக்களின் நன்றியுணர்வு அடிமையின் நிலைக்கு அமிழ்ந்து போனதை மாற்றி உரிமைகளுக்காக அவர்கள் குரல் கொடுப்பவர்களாக உருவாக வேண்டுமானால் தோட்ட சனத்தொகையில் இருபத்தைந்து விகிதத்தினர் சிங்களவர்களாக இருக்க வேண்டும்” என்று சட்ட சபையில் பேசும் போது நடேசய்யர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தோட்டத்தொழிலாளியாக வருவதற்கு சிங்களவர் விரும்பாத காரணத்தால் தோட்ட தொழிலாளர்க்கு எதிராக சிங்கள மக்களும் கிளம்மி எழவில்லை. அவர்களுடன் ஒன்றாகவே வாழ்ந்தனர். தோட்டங்கள் ஆங்கில கம்பனிகள் வசமிருந்தபோது தங்களைத் தொழிலாளர்களாக மாத்திரமே அவர்களை எண்ணி செயல்பட்டனர். தோட்டத் தொழிலாளர் போராட்டத்தில் ஆயிரகாம் சிங்கோ என்ற சிங்களவர் பலியானது அதனால்தான். இன்னும் சிறப்பாக, இந்தியருக்கெதிராக அரசியல் கருத்துக்கள் உருவாகத் தொடங்கிய காலத்தில் (1937ல்) கிராமியக்கமிட்டிச் சட்டத்தை (1989ம் ஆண்டுச்சட்டம்) மாற்றி அமைத்த அரசாங்கத்தார், அதுவரை காலம் வாக்களிக்கும் உறிமையற்றிருந்த ஐயோப்பியருக்கும் புறங்கியருக்கும் உள்ளூராட்சி மன்றத்தேர்தலில் வாக்களித்திட வழிவகுத்தனர். இந்தியருக்கு

அதற்கான உரிமை மறுக்கப்பட்டது. இனவேறுபாடு காட்டலின் அடிப்படையில் இச்சட்டம் அமைந்திருப்பதாக, இந்திய அரசாங்கம் கண்டனக்குரல் எழுப்பியது. தோட்ட தொழிலாளர்களுக்கு இந்த உரிமை இல்லை என்று சட்டம் திருத்தப்பட்டது. அதன்காரணத்தால் இன வேறுபாடின்றி சிங்களவர், தமிழர், முஸ்லீம் என்ற பேதமின்றி எல்லா தோட்டத் தொழிலாளிகளுக்கும் கிராமச் சபையின் உரிமையை மறுக்கும் நிலை வந்தது.

தோட்டத் துறையில் பணியாற்றிய தொழிலாளர்கள் இன பேதமின்றி தோட்ட சமுதாயமாக வாழ்ந்ததால் சிங்களவர் தமிழரிடையே எவ்வித வேறுபாடுமின்றி கலப்பு திருமணங்கள் நடைபெற்றன.

அவர்களுடைய வாழ்வில் இயல்பான குடும்பவாழ்வு போன்றே அமைந்தது. அப்படி எழுந்த கதைகளுக்கு உதாரணமாக சாரல் நாடன் எழுதிய சாளரம் சிறுகதையைக் கூறலாம். (1967ல் எழுதப்பட்டது).

இந்த இயல்பான வாழ்வில் அரசியல் வாதிகளின் தீவிரமான வகுப்பு வாத பேச்சுக்களும் ஆட்சியாளரின் நடவடிக்கைகளும் கொஞ்சும் கொஞ்சமாக மாற்றத்தை ஏற்படுத்தின. ஆண் பெண் என்ற, பால்பாகுபாட்டைப் பார்த்து மணமுடித்தவர்கள், சிங்களவர், தமிழர் என்று இனபாகு பாட்டையும் பார்க்க ஆரம்பித்தனர்.

இதற்கு உதாரணமாக 'முடிவு' என்ற சிறுகதையைக் கூறலாம். எம். வாமதேவன் எழுதிய இச்சிறுகதையில் தமிழ்ப் பெண்ணுக்கும் சிங்கள வாலிபனுக்கும் தோன்றும் காதல் கருவாக அமைந்துள்ளது. ஆரம்பத்தில் இக்காதலை அனுமதிக்காத பெரியசாமி பண்டாரவளையில் நடந்த நாடற்றவர் மகாநாட்டில், கலகம் விளைவிக்க முனைந்த கரடையர் கூட்டத்தினரை எதிர்த்து நின்ற சிறிசேனா என்ற வாலிபனை, மிக மகிழ்ச்சியோடு தன் மருமகனாக ஏற்றுக்கொள்கிறான்.

ஆரம்பத்தில் தனது மகளுக்கும் சிறிசேனாவிற்கும் ஏற்பட்டுள்ள உறவைக் கேள்விப்பட்ட தற்கொலை கொள்ளாமா என்று நொந்து போயிருந்த தந்தை உள்ளம் "தோட்டத் காட்டான் களுக்கு என்னடா கூட்டங், கள்ளத்தோணி மினுகன் ட ஹோந்தட்டம் தென்ன ஓனே" என்று கூக்குரலிட்டு வந்த கூட்டத்தினரை இனத்தைப் பொருட்படுத்தாமல் நேர்மையின் உயர்விற்காகத் தாக்கிக் கொண்டிருந்ததைக் கண்டதும் மாறிவிடுகிறது. (இந்தக் கதை 1994ல் வீரகேசரி நடாத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பரிசும் பெற்றது)

சம்பாதிப்பதிலும், வாழ்வைச் சுவைப்பதிலும், மனிதர்களிடையே இன வேறுபாடு இல்லை. தமிழர் சிங்களவர், மலையகத்தவர் யாழ்ப்பாணத்தவர் என்ற பேதமில்லாது அனைவரும் ஒன்றாகவே இயங்குகின்றனர் என்பதை 1964ல் தனது 'பாவசங்கீர்த்தனம்' சிறுகதையில் தெளிவத்தை எஸ். ஜோசப் சித்தரித்துக்காட்டினார்.

தோட்டத் தொழிலாளிகள் குழந்தை சூாவம் மிகுந்தவர்கள், கள்ளங்கபடமற்றவர்கள், நகர்புற சிங்களவர்கள் அவர்களை இலகுவில் ஏமாற்றிவிடுகின்றார்கள் என்பதை விளக்கும் ஒரு சிறுகதை 'எங்கோ ஒரு தவறு' என்ற தலைப்பில் 1971ல் என். எஸ். எம். இராமையாவால் எழுதப்பட்டது.

தோட்டப்புற மக்களை பொறுத்தவரையில் மொழி உணர்வுக்கும், இன உணர்வுக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்ததாகக் கூறுவதற்கில்லை. அவர்களது நியாயங்களுக்கும், செயற்பாடுகளுக்கும், நடவடிக்கைகளுக்கும் மனிதாபிமானத்துக் குட்பட்ட ஒன்றாகவே இருந்து வந்துள்ளன. "அவர்கள் தாம் மதிக்கும் மனிதர்களுக்காக உலகத்தில் எல்லைவரை கால்நடையாகவேச் செல்வதற்கு சம்மதிப்பர்" என்று எழுத்தில் குறிப்பிடுமளவுக்கு நயத்தக்க நாகரிகம் மிகுந்தவர்கள்.

மலையகச் சிறுகதைகளில் மிகுந்த அளவில் முனைப்பாக தெரிவது இந்த மனிதாபிமானமே என்று கூறின் அது பிழையாகாது.

இந்த நிலைபாட்டிலிருந்து இனத்துவம் என்ற ஒரு சொல்லில் நாம் காண முனைகிற இன உணர்வு/ இனபாகுபாடு / இன வெறு/ இன ஐக்கியம் / இன புரிந்துணர்வு என்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கியச் சிறுகதைகள் என்பதுகள் தோட்டு நிறையவே எழுதப்பட்டுள்ளன.

இந்தியன் என்ற இனத்துவம் வேண்டாத ஒன்று வெறுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. வேரோடு அழிக்கப்படவேண்டிய ஒன்று என்று இருந்த காலத்தில் ஏ.இ. குணசிங்கா போன்றவர்கள் இதற்கு உயிர் கொடுத்தனர். எனினும் இதற்கு ராஜமரியாதை பிரஜாவுரிமை சட்டம் என்றவடிவில் கொடுத்தவர் டி.எஸ். சேனநாயக்கா ஆவார்.

பிரஜாவுரிமையின் கோரத்தை விளக்கும் சிறுகதைகளை எம்.ஏ. அப்பாஸ், டி. எம். பீரமுசும்மது, அநகந்தசாமி, அ. செ. முருகானந்தம், திருச்செந்தூரன் எழுதியுள்ளனர். அதிலும் கூட திருச்செந்தூரன் எழுதிய உரிமை எங்கேயில் கண்டி கச்சேரரிக்குள் செல்லும் தோட்டத் தொழிலாளி அங்குள்ள சிங்கள பிழையை 'ஆயுபோவன் மாத்தயர்' என்று சாஸ்டாங்கமாக வணங்கும் போது நமட்டுச் சிறிப்பு சிறிக்கும் சிங்கள மேலாதிக்கத்தை வர்ணிக்கையில் இந்த மக்களின் இயலாமையை எளிதில் புலப்படுத்துகிறார். காளிமுத்துவின் 'பிரஜாஉரிமை' என்ற தனது சிறுகதையில் அ.செ.முருகானந்தம் "தேர்ந்துக்கு நிற்பதற்கோ அல்லது வேறு ஏதாவது அரசியல் கூத்தடிப்பதுக்கோ அவன் பிரஜாவுரிமைக்கு ஆசைப்படவில்லை. அவன் கவலைப்பட்டதெல்லாம் வருங்காலச் சந்ததிகளாகவிளங்கவிருக்கும் அவனது பிள்ளைக்குட்டிகளை எண்ணித்தான்" என்று எழுதி தனது குடியுரிமையை நிலை நிறுத்து வதற்காக காளிமுத்து என்ற தமிழன் அரசமரத்தை வெட்டி வீழ்த்துவதாக

எழுதியுள்ளார். இலங்கையில் பெளத்தமதம் அரசமதமாக்கப்பட்டதன்று அரசமரத்தை வெட்டுவது சட்டப்படி குற்றமாகும். இக்கதையின் மூலம் இலங்கையில் வேர்விட ஆரம்பித்த சிங்கள மேலாதிக்கத்தை அசெழு தனது சிறுகதையில் அழகுற வெளியிட்டுள்ளார் என்று எண்ணுவதற்கு நிறையவே இடமுண்டு. இவரது 'நாயினும் கடையர்' என்ற சிறுகதையும் இவ்வித எண்ண அலைகளையே ஏற்படுத்துகின்றது. தோட்டங்கள் அரசாங்கவுடையாக்கப்பட்டதற்கு பின்பு ஆண்டாண்டு காலமாக நிலவிவந்த செளஜன்ய உறவு விரிசல் காண ஆரம்பித்தது. தோட்ட நிர்வாகிகளாகவும் இடைநிலை உத்தியோகத்தர்களாகவும் கணிசமான அளவில் பெரும்பான்மை இன மக்கள் உத்தியோகம் பெறலாயினர். அரசாங்கமட்டத்தில் செல்வாக்கு மிகுந்தவர்களாகவும், அரசியல் கட்சி தொடர்பினால் தேவைப்பட்டவர்களாகவும், சிலவேளைகளில் நெருங்கிய உறவினர்களாகவும் அமைந்த இவர்கள், அரசியல் பலமற்ற இந்த மக்களை இலகுவில் தமது ஆதாயத்துக்காக பலியிடும் கைங்கரியத்தில் ஈடுபடுவாராயினர். நாட்டில் ஏற்படும் அரசியல் அமைதியின்மையை இவ்விதம் பயன்படுத்திய காரணத்தால் தோட்ட புறங்களில் அச்சமும் பதட்டமும் அழிவும் ஏற்பட்ட சம்பவங்கள் பெருகலாயின. மனிதநேயம் மிகுந்த சிறுகதைகளை எழுதுவதில் சிரத்தை காட்டிய எழுத்தாளர்கள் மனித நேயத்தையும் அச்சுருத்தும் பயங்கர கொடுமைகளையும் எழுதுவாராயினர். மிக முனைப்பான உதாரணமாக வீரகேசரி நாடாத்திய 1988 சிறுகதை போட்டியில் பரிசு பெற்ற கதைகளை கூறலாம். மாத்தளை சோமுவின 'எல்லை தாண்டாத அகதிகள்', 'கங்குலின் குத்தகை', மலரன்பின் 'இலையுதிர் காலத்து மரங்கள்', மாத்தளை வடிவேலனின் 'மண்ணில் தெரியுது, மல்லிகை', சி. குமாரின் 'வளரும் மரங்கள்' என்ற கதைகள் எல்லாமே சிங்கள தமிழ் இன உணர்வுகளை மையமாக்கி

எழுந்திருப்பதைக் காணலாம். 'பஞ்சம் வந்தது', பட்டினியால் பலபேர் தேயிலைக்கு உரமாயினார், தாலிக்கொடியில் இருந்து வெண்கள சாமான்கள் வரை எல்லாமே விற்று சாம்பிட்டு கடைசியில் எச்சிலைக்காக ஏங்கிப்பதவித்த நேரம் நாட்டில் தேர்தல் வந்தது. தேர்தல் வந்த அடுத்த வாரமே வன்செயல் வந்து தோட்ட சனமே மாத்தளை மாறியம்மன் கோவிலில் அகதிகளாயினர்.' -குத்தகை

மாழியாத்தாள் சிலையைத் தகர்க்க முனையும் குண்டர்களை எதிர்த்து மடியும் ராக்கப்பன். மானாபஸ்பில்லு மலைக்குள் தன்னை புதைத்துக் கொண்டுள்ள கோயில் கமிட்டி தலைவன் பார்ப்பதோடு முடியும் -மண்ணில் தெரியுது.

"ஆலமரத்து சந்திக்கு ஐந்தாறு லொரிகளில் வந்த கூட்டம் கடைகளை அடித்து நொருக்கி தீவைத்ததைக் கண்டு கையிலகப்பட்ட குழந்தை குட்டிகளை வரிக்கொண்டு காட்டுக்கு ஓடியவர்களவாடு தலைவர் குடும்பமும் மூன்று நாட்கள் அன்னம், தண்ணீர் ஆகாரம் இல்லாமல் இருந்த போதுதான் மற்றவர்கள் போல இவருக்கும் இந்தியா ஞாபகம் வந்தது.-இலையுதிர் காலத்து மரங்கள்.

வன்செயலுக்கு பயந்து காட்டு வழியாக ஓடி தப்ப முனையும் போது தன் புருஷன் அலைந்து மிகச்சிரமப்பட்டு வாங்கிய சிடிஷன் காட் பெரிதென நினைத்து அதை தேடி எடுத்துக்கொண்டு ஓடும் கிழவி கல்பாரை தடுக்கு விழுந்து இறந்துவிடும் போது அவளது கையில் இருகிம்பிடிக்கப்பட்ட நிலையில் காண்படும் சிட்டிஷன் காட்டி- வளரும் மரங்கள்.

இவைகளில் குறிப்பிட்டுக் கூறத்தக்கது எல்லைத் தாண்டாத அகதிகள்.

இதில் சிங்கள பெண்ணை மனைவியாக்கிக் கொண்டு மன அவதியோடு அகதி முகாமில் தவிக்கும் சிங்காரம், தமிழர்

பெண்ணை மனந்ததால் அகதி முகாமில் அடைக்கலம் புகுந்திருக்கும் பியதாச என்ற சிங்களவனைக் கண்டு மன அவசத்திலிருந்து விடுபடுவதாக கூறப்பட்டுள்ளது.

மேலும் இவர் எழுதிய நமக்கெனறொரு நூமி 1982 அவர்களின் தேசம் 1993 இந்த விதத்தில் குறிப்பிடத்தகுந்தது.

தோட்டங்கள் அரசாங்க உடமையாக்கப்பட்டதன் பின்னர் காணிகள் கிராமவாசிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதால் ஏற்பட்ட சிதைவுகளையும் சின்னாமின்னங்களையும், அதன் காரணத்தால்தானே அகதியாக இன்று புலம் பெயர்ந்து போய் விட்ட மாத்தளை சோமுவின கதைகளைப் போலகூறும்படி மாத்தளை வடிவேலனின், கறிவேப்பிலை களைக் கூறலாம். 1978இல் வெளிவந்த இந்த கதையில் பழைய கௌரவம் போய் புதிய கிராமியத் தோட்டச் சூழலில் ஒருவாறு காலம் ஓடிக்கொண்டிருக்கையில் தொடர்ந்து வந்த துன்பங்களுக்கெல்லாம் சிகரம் வைத்தாற் போன்று காணியில்லாதவர்களுக்கும் பிரித்து கொடுக்கப்பட்டு தோட்டத்தில் வேலை செய்த சகலரும் வேலை யிறந்தார்கள்.

மலரன்பன் 1975 இல் எழுதிய தார்மீகம் சிறுகதையில் அஞ்சலைப் பாட்டியின் மகள் காதையர்களின் பலாத்காரத்துக்கு உள்ளாகி தம்புள்ளைக்கருகில் குளம் ஒன்றில் மிரேதமாக மிதக்கின்ற போதும் சிங்களவர்களின் தாக்குதலுக்குப் பயந்து அடைக்கலம் தேடி காட்டுக்கு ஓடிக்கொண்டிருக்கும் போதும் பிரசவ வேதனையால் துடிக்கின்ற ஒரு சிங்கள பெண்ணுக்கு உதவ வேண்டும் என்பதற்காக கொலலிக்கு போக துணியும் அஞ்சளையின் மனிதாபிமானத்தை காட்டும் அதே வேளையில் இந்தா பாருங்க இங்க உள்ளவங்க எல்லாம் தோட்டத்தில் நாய் பாடுபட்டு கால்வயிறு அரை வயிறு கஞ்சி குடிக்கிராங்க. ஒரு



பாவமும் செய்தாத இவர்கள் ஒண்ணும் செய்ய வேணாம். நான் தமிழன் பக்கம் சேரலடா, நியாயம் பக்கம் சேர்ந்திருக்கின்றேன். என்று சிங்களக் காடையர் கூட்டத்திற்கு கூறும் அப்புஹாரியைக் காணலாம்.

இனக் குரோதம், வகுப்பு வாத வெறி இவற்றின் மத்தியிலும் ஆங்காங்கு உழைக்கும் மக்களின் உணர்வு வர்க்க அடிப்படையில் தோய்ந்ததாக இருக்கமுடியும் என்பதை இதிகாட்டுவதாக கலைசபதி குறிப்பிட்டார்.

தர்மாவேசமும் மனித நேயமும் கலந்து ஓடும் கதைகளே மலையகத்தில் அதிகம்.

கொலனி கூட்டம் தோட்டத்துக்குல் வந்தால் கொழும்பும் உண்டாகும், வழிப்பறி நடக்குமே, என்று பயப்படும் மாறியாய் கத்திகோடாறி, முள்ளு, மண்வெட்டி என்ற விவசாய ஆயுதங்களைக் கூட ஆயுதம் தாங்கும் கோஷ்டி என்று ஆமிக்காரனால் தாக்கப்பட வழிதரும் என்று கூறும் தொழிலாளி, வன்முறைகளைத்தடுத்து புரிந்துணர வோடு வாழவேண்டும்மென்றால், அரசாங்கத்தால் சிங்கள கிராமவாசிகளுக்கு தோட்ட நிலம் பகிர்ந்தளிக்கும் போது அதை வரவேற்று அவர்களுக்கு ஒத்துழைத்து அவர்களின் உதவியோடு ஒரே இரவில் தளம் வெட்டி, சுவர் எழுப்பி, கூரை போட்டு தோட்ட மக்களும் குடிசை அமைத்துக்கொண்டு லயங்களை விட்டு போகிறார்கள் என்று கூறி இனவாதமாகத் திறிக்கப்பட்டு இனக்கலவரங்கள் உருவாகுவதை தடுக்கலாம் என்று கூறும் கதையை மலைகளின் மக்கள், என்ற தலைப்பில் மு. சிவலிங்கம் 1992இல் எழுதியுள்ளார்.

ஆக கூட்டு மொத்தமாகப் பார்க்கையில் மலையக சிறுகதைகளில் ஆண் பெண் வேறுப்பாடும்/முதலாளி தொழிலாளி வேறுப்பாடும்/சிங்களவர் தமிழர் வேறுப்பாடும்/இலங்கையர் இந்தியர் வேறுப்பாடும், கால நிர்ப்பந்தத்தின்பாற்பட்ட வெளிப்படுகளாக வெளிவந்திருக்கவேச்செய்துள்ளன.

இவைகளை அரசியல் பின்னணியில் அலகுவதன் மூலம் இலங்கையின் வரலாற்றில் 'இந்திய வம் சாவளியினரான மலையக மக்களுக்கு இழைக்கப்பட்டுள்ள இனப்பாகுபாடானச் செயல் முறைகளை விளங்கிக்கொள்ளலாம்.



என்றும் நினைத்திருப்பேன்

லயத்துச்
காம்பரிலிருந்து
வந்த
பீனிக்ஸ்
பறவை நான் !

நாட்டை
வெளிச்சமாக்கி விட்டு
தன்னுடைய
வாழ்க்கையை
இருட்டாக்கிக்
கொண்ட
சமூகத்தின்
சந்ததி நான்

என்
பாட்டன் முதல்
தாய் வரை
அத்தனைப் பேரும்
தேயிலைச் செடிமூலம்
இந்தாட்டுப்
பொருளாதாரத்திற்கு
உயிர் வார்த்தவர்கள் !

பல்கலைக்கழகம்
வரை
என்வாழ்க்கை

வளர்ச்சி பெற
தங்களுடைய
உதிரத்தை-
உரமாக்கியவர்கள் !

இவைகள்
என் மனதில்
என்றும்
ஞாபக சின்னங்கள் !

சுற்றும்
நுமியே
எனதானாலும்
என்னை
செதுக்கிய
சிற்பிகளின்
ஞாபகங்கள்
என்றும்
நிழலாடிக்
கொண்டேயிருக்கும் !

நான்
பாட்டங்கள்
பெற்ற பின்
வானில்
பாட்டமாய்
பறப்பவனில்லை

மரணம்
என்னை
தழுவிக்கொள்ளும்
வரையில்
மலையக
மண்ணில்
என்
சுவடுகளைப்
பதித்துக்
கொண்டிருப்பேன் !



கோ. சுரேஸ், -
பேராதனை
பல்கலைக்கழகம்
கலைப்பீடம் (முதல் வருடம்)

ஊதைக் காற்று.

கிழவனுக்கு தூக்கம் வரவில்லை. திண்ணைக் கிராதிக்கூடாக வெளியே பார்த்தான். கரு நிழலாகத் தெரிந்த சவுக்கு மரங்களுக்குமப்பால் கீழ் வானில் நிலவு மேலேறிக்கொண்டிருந்தது. தூரத்தே நாய்கள் குரைக்கும் ஓசை சன்னமாய் கேட்கிறது.

தோட்டமோ சுடுகாடாய் கிடக்கிறது. நாஜிகள் படையெடுத்த நிரதேசம் மாதிரி. லயங்களில் யாரும் இல்லை. சின்னஞ் சிறுகக்களின் அழகுரலைக்கூடக் கேட்க முடியவில்லை. லயங்களில் விளக்குகளை ஏற்றி வைக்கவும் எவருமில்லை. பசு மாடுகள் அநாதர வாகக் கதறுகின்றன. பட்டியில் பிடித்து அடைக்கவோ, புல் போடவோ, புண்ணாக்குத் தண்ணீர்காட்டவோ ஒருவருமில்லை. காலையில் திறந்து விட்ட கோழிகள் அடைய வேண்டிய இடங்களுக்கு வந்து அலைமோதிகொண்டிருக்கின்றன. வானி, மண்வெட்டி, கம்பளி, கூடை எல்லாம் வாசலில் போட்டது போட்டப்படி தாறுமாறாகக் கிடக்கின்றன.

கிழவன் வெறித்துப் பார்த்துக்கொண்டு நின்றான்.

அவனுக்கு வயது 65ஐ தாண்டி விட்டது. சவசவத்துப்போன உடம்பு மிஞ்சும் பாகற்காயாய் சுருங்கிப் போன சருமம் அகன்ற மூக்கைச் சுற்ற இரு புரமும் ஆழமான கோடு பழுப்பேறி விட்ட புருவங்களின் கீழே பிரகாசமான கண்கள், அவற்றில் ஆத்திரம் நிழலாடுகிறது.

அவனுக்குத் தாம்பத்ய சுகம் தந்தவன் பழுப்பு இலை மாதிரி உதிர்ந்து போய் பதிமூன்று வருடங்களாகிறது. அவனோடு வாழ்ந்த காலங்களுக்கு அத்தாட்சி இல்லாமலேயே செத்துப் போனான். கிழவன் இப்போது தனிக்கட்டை.

நீண்ட காலங்களுக்கும்

மின்னால் கிழவன் இப்போது தான் ஆத்திரப்பட்டிருக்கிறான். அவன் நரம்புகள் கொதிப்பேறுகின்றன. உடம்பு வெட வெடக்கிறது.

கடந்த மூன்று மாத காலமாக அந்தத் தோட்டத்தில் நடைபெற்று வந்த வேலை நிறுத்தத்தில் அவன் அதிக அக்கறை கொண்டிருந்தான். கீனாகலை தோட்டத்தைப் பன்னிரண்டு மைல்களுக்கு அப்பால் தள்ளியிருந்த குயின்ஸ்டவுன் குறுப்புடன் இணைப்பதையும், சமர்வில், என்னும் வெள்ளையன் கீனாக்கலை தோட்டத்துரையாக நியமிக்கப்படுவதையும் எதிர்த்தே இந்த வேலை நிறுத்தம் ஆரம்பமானது.

ரத்தங்கள் மண்ணில் கலப்பதில்லை.

- மு. நித்தியானந்தன் -

மூன்று மாத காலம் என்பது அவர்களுக்கு மூன்று யுகங்கள் போல்.

பல லயங்களில் அடும்புப் புகையைக் காணமுடியவில்லை. திருப்பி விடுவோம், என்ற நம்பிக்கையோடும், திரும்பி விடுவதற்கு எதிர்காலத்தில் எந்தவிதமான உத்தரவாதமும் இல்லாமல், வீடுகளில் பெண்டு மிள்ளைகளிடம் இருந்த நகைகள் எல்லாம் பதுளையின் உத்தரவுபெற்ற நகை அடவு மிடிப்போரிடம் தஞ்சம் புகுந்தன. சட்டப்படி கொடுக்கப்பட வேண்டிய பங்கீட்டரிசியும் கொடுக்கப்படவில்லை அல்லது மிகத்தாமதமாகக் கொடுக்கப்பட்டன.

எல்லா முகத்திலும் அதிருப்தியும், ஏக்கமும், பட்டினிக்களையுமே எழுதி ஓட்டப்படிருந்தன. ஆனால் அவர்கள் உறுதியோடு நின்றார்கள்.

வேலை நிறுத்தத்தை ஒரு கட்டுக் கோப்புடன் கொண்டு நடத்துவதில் மூன்று மாதம் இராப்பகலாக ராமையா கடுமையாக உழைத்ததை நினைத்துப் பார்த்தபோது கிழவனுக்கு உடல் குலங்குகிறது. கிழவனின்

மடியிலே கதை கேட்டு வளர்ந்தவன் ராமையா.

ஒரு நாள் கிழவன் தான் கேட்டான்.

“இன்னம் எவ்வளவு நாளைக்கு வேலை நிறுத்தம் நடக்கும்?”

“எல்லாரும் பசியும் பட்டினியுமாகக் கிடக்கிறதைப் பார்த்தியா?” என்று கிழவன் கேட்டதற்கு ராமையா கொஞ்ச நேரம் சென்று பதில் சொன்னான். போராட்டத்துலே உயிரே போனாலும் பரவாயில்லை. நான் சாகலாம்; எனக்குப் பின்னுக்கு வற்றவங்க சாகலாம். நம்ம

வர்க்ககமே செத்துப்போயிடாது. ஆனா, இந்த சட்டத்தை அழிச்சிரு முடியும். நடக்கிற அநியாயங்களுக்கு ஒரு முடிவு கட்ட முடியும். அதைத்தான் நீங்கள் ளாம் தெரிஞ்சுசுணும்.”

அந்தப் புரட்சிக்காரனைக் கிழவன் பெருமையோடு பார்த்தான்.

“செல்லரித்துப்போன இந்தச் சட்டங்கள் சாகுவதானவை அல்ல அதற்குச் சிவஞ்சீ வித்தன்மை இல்லை” என்றெல்லாம் ராமையா அடித்துப் பேசுகிறபோது கிழவனுக்கு புல்லரிக்கும்.

வெற்றிகரமான அந்த மூன்று மாத வேலை நிறுத்தத்திற்கு அன்று தான் சோதனை ஆரம்பமானது.

பகல் இரண்டு மணியிருக்கும்.

“வாசலில் நிற்பவனுக்கு வீட்டில் யாருமில்லை” என்று வேலைக்காரியிடம் சொல்லி அனுப்புகிற வீட்டுக்காரியின் நெஞ்சுபோல வெயில் இரக்கமற்று காய்ந்துகொண்டிருந்தது.

வேலை நிறுத்தத்தை முறியடித்து, போலீஸ் உதவியுடன்

தோட்டத்திற்குள் நுழைய நிர்வாகம் தீர்மானித்தது.

போலீஸ் ஜீப் தோட்டத்துக்குள் வந்தவிட்டது. என்ற விஷயம் காட்டுத்தீபோல தோட்டமெங்கும் பரவி விட்டது. ஆர்ப்பாட்ட மில்லாமலே தொடர்கிற வேலை நிறுத்தத்தை ஆயுதந்தாங்கி அடக்கிவிட்ட முனைந்தது தொழிலாளர்களுக்கு ஆத்திர முட்டியது.

“இதை அனுமதிக்க முடியாது” என்று எல்லாரும் பேசிக்கொண்டார்கள்.

“பார்ப்போம்” என்று இளவட்டங்கள் துணிந்தன. பெண்கள், சின்னஞ்சிறுகுகள் எல்லாம் ஆத்திரத்தோடு வாசலுக்கு வந்தனர்.

கூட்டமாய் எல்லாம் திரண்டபோது கூச்சல் வலுத்தது.

போலீஸ்காரர் - அந்தக் காவல் நாய்கள் உஷராகின.

குடிவெறியில் அவர்கள் கண்கள் சிவந்திருந்தன. துப்பாக்கிகள் வெயிலில் பளபளத்தன.

ஜீப்பை நோக்கி கற்கள் பறந்தன. கூட்டமோ ஆத்திரத்தோடு முன்னேறிக்கொண்டிருக்கிறது.

போலீஸ்காரர்கள் நீதியுற்றனர்.

கற்கள் பறக்கின்றன.

அவர்கள் வானத்தை நோக்கிச் சுட்டு எச்சரிக்கைப்படுத்தவில்லை.

முறங்கால்களுக்கு கீழே சுட்டு அடக்க முயன்றிருக்கலாம்.

எதிரேயும் தொழிலாளரின் பரந்த மார்புகளை நோக்கி அவர்கள் சுட்டார்கள்.

கூட்டார்கள்.

முனிசிப்பல் தெருவில் லைசென்ஸ் இல்லாத நாய்களைச்

சுடுவதைப் போல அவர்கள் சுட்டார்கள்.

“அம்மா” என்ற மரண ஓலம் உயிர் மூச்சிலிருந்து தொண்டை கிரியக் கூட்டத்திலிருந்து எழுகிறது.

ரத்தம் சீறியடிக்க நெஞ்சைப் பிடித்துக்கொண்டு ஒரு ஓயிர் தள்ளாடுகிறது.

ஓ! மக்கள் படை இல்லாமல் மக்களுக்கு எதுவுமேயில்லை.

ராமையா செத்துப் பிணமாகிச் சாய்கிறான்.

முகம் மரண அவஸ்தையால் சுருங்கி, உடல் கோணி நெலிந்து, கடைவாயில் நுரை கக்க அந்த வீரமகன் சாவிலே வீழ்ந்து போனான்.

அந்தச் சாவு இறகைப்போல மென்மையானதல்ல - இமயத்தைப் போல பாரமானது.

“ஐ ஐ யோ”

இந்த அவல ஓலத்திற்கு ரியவரின் குடலைக் கிழித்துக்கொண்டு அடுத்த தோட்டா பாய்கிறது.

உழைக்கும் உடலங்களுக்கு கிடைக்கிற பரிசுகள்.

தூ

நீதி

தர்மம்

ஜனநாயகம்

சட்டம்

அமைதி

ஒழுங்கு

- தூ!

வணக்கத்துக்குரிய ராமையாவின் உடலை முனிசிப்பல் குப்பை லொறியிலே கொண்டுசென்று குறிதோண்டிப் புதைத்திருக்கிறார்கள்.

கிறவனுக்கு ரத்தம் கொதித்தது.

கைக்கு அகப்பட்ட வயதுப் பெண்கள் எல்லாரையும் குழப்பம்

செய்ததாகச் சொல்லி ஜீப்பில் போட்டுக் கொண்டு போய் விட்டார்கள்.

தோட்டத்தைவிட்டு யாரும் வெளியேறவோ, உள்ளே செல்லவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை.

அரைகுறை உயிரோடு பதுளைக்கு கொண்டுசெல்லப்பட்ட அழகர்சாமியும் செத்துப்போனான் என்று கேட்டபோது அவைனர் பெற்றெடுத்தவள் கதறினாள்.

“கொலைக்கார பாவிகளா! நீங்க அழிஞ்சி போயிருவீங்க.”

அந்தத் தாயின் வார்த்தைகள் பலிக்கட்டும்.

“இந்த ரத்தம் மண்ணோடு கலந்துராது. அது ரத்தத்தோடே தான் கலக்கலாம்”

கிழவன் ஆத்திரத்தோடு நிமிர்ந்தபோது மங்கிய நிலாவெளியில் செங்கொடி பறக்கிறது தெரிகிறது. □

(புங்குன்றம்)

(பதுளையில் எழுபதுகளில் வெளிவந்த “புங்குன்றம்” சஞ்சிகையில் மு. நித்தியானந்தன் எழுதிய கிறுகதை. இவர் இப்பொழுது வெளிநாட்டில் வாழ்கின்றார். மலையக பற்றிய பல காத்திரமான கட்டுரைகளை எழுதி வருகிறார்..

அட்டைப்படம்

பிரபல புகைப்பட கலைஞர் கொட்டாரமுல்லை யு.எம் பாறுராக் அவர்களால் பிடிக்கப்பட்ட புகைப்படமாகும். இவருக்கு அரசு கலாநுஷன விருது வழங்கி கௌரவித்துள்ளது.

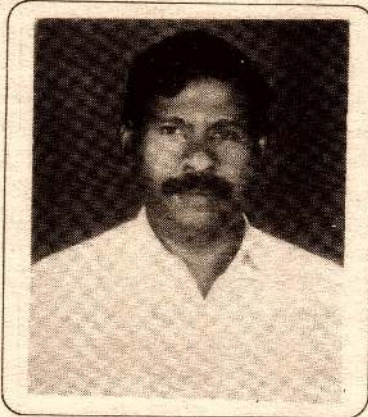
**ஒரு வரலாறு
வஞ்சிக்கப்பட்டது**

வரலாற்று ஏடுகளைப் புரட்டும் போது அவ் வரலாற்று ஏடுகளில் உணர்ந்தவற்றை சீரணித்துக் கொள்வதும், தெரியாதவற்றை தெரிந்துக் கொள்ள எத்தனிப்பதும், மனித இயல்பு அப்படிப்பட்ட வரலாற்றில் உயிர்நாடியாக அமைவது சமூகங்களும் மனித ஜீவன்களுமே, இந்த சமூகங்களுக்கும், மனித சீவன்களுக்கும் வரலாற்றுப் பின்னணி மதிப்பளித்துப் போற்றியதா? என்பதைப் பார்க்கும் போது ஒரு விசனமான நுஜ்ய விடயமாகும்.

நம் இலங்கை நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால் குறிப்பாக பெருந்தோட்டத்துறையில் தொழிலாளர்களாக பணி புரியும் இந்திய வம்சாவழி மனித ஜீவன்களில் வரலாறு, கண்ணீர் கசியும் சோக சுவடுகள் பதிந்தவை என்பதை எவராலும் மறுக்கவோ, மறைக்கவோ முடியாது. இம் மக்களின் இலங்கை வருகை சுமார் 150 வருடங்களுக்கு மேல் பழமையானது. சிலர் திரித்துக் கூறுவது போல் இவர்கள் கள்ளத்தோணியில் ஏறி இங்கு வரவில்லை. முதலாளித்துவ முதலைகளால் ஏமாற்றி இங்கு அழைத்து வரப்பட்டன. சந்சோஷத்தை தேடி இவர்கள் இங்கு வரவில்லை. மாறாக மற்றவர்களின் சந்தோஷத்துக்கும், சுகத்திற்கும் தம் உயிர்களை அர்ப்பணிக்க வந்தவர்கள். இந்நாட்டில் அபிவிருத்தி அடைந்த நகரங்கள், ஆலைகள், தொழிற்சாலைகள், புகையிரத மற்றும் நெடுஞ்சாலைகள், பசுமையாக பயிர்வளரும் மலைக் குன்றுகள், அனைத்தும் இம் மக்களின் கண்ணீராலும் வியர்வையாலும் ஏன்? தம் உடலை பசுமையாகவும் இட்டு வளத்து வளம்பெற செய்தவர்கள் என்பதை மனித இதயம் படைத்தவரும் மறுக்க முடியாது.

தொடர்ச்சியாக 1505ல் போர்த்துகேயரும், 1658ல் ஒல்லா

ந்தரும், 1796ல் பிரிட்டிஷ்காரர்களும் இந் நாட்டில் கரையோரம் பிரதேசத்தை மாத்திரம் ஆட்சி செய்து வந்தனர்.



ஜே - பிரான்சில் -

ஆனால் 1815ம் ஆண்டு தான் கண்டி இராட்சியம் முதற் தடவையாக வெள்ளையர்களினால் கைப்பற்றப்பட்டது. இதனால் இலங்கை முழுதும் ஒரே குடையின் கீழ் பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்படுத்தப்பட்டு, எட்டு ஆண்டுகளுக்கு பின்புதான் "இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறையில் வரலாறும் இந்திய தமிழ் மக்களின் வருகையும் ஆரம்பமாகிறது. ஏனெனில் 1818ம் ஆண்டு கண்டி இராச்சியத்தின் நிலப் பிரபுத்துவ பிரபுக்களால் வெள்ளையருக்கு எதிராக நடத்திய " வெல்லல்ல " கலகம் அடக்கப்பட்டது. உயர் பிரபுக்கள் அறித்தொழிக்கப்பட்டனர். இதற்கு பின் இனி ஒரு கலகம் ஏற்பட மாட்டாது. என்ற நம்பிக்கை வெள்ளையர்களுக்கு ஏற்பட்டது. அத்தோடு ஒரு அமைதியான அரசியல் சூழ்நிலையும் ஏற்பட்டது.

கோம்பி பயிர்ச்செய்கையும் இந்திய தொழிலாளர்களின் வருகையும்.

இந்தியத் தொழிலாளர்களின் வருகை இலங்கையின் கோம்பிப் பயிர்ச் செய்கையோடு ஆரம்பிக்கிறது. 1823ம் ஆண்டு கம்பளைக்கு அருகேயுள்ள சிங்கமிட்டிய என்ற கிராமத்தில் " கெப்டன் ஷென்றி பேர்ட் (Henry Bird) என்ற ஆங்கிலேயரினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட கோம்பித் தோட்டத்துக்கு முதன்

முதலாக இந்தியாவிலிருந்து கூலித்தொழிலாளர்களாக 14 பேர் இங்கு கொண்டு வரப்பட்டனர். அந்த 14 பேரைக்கொண்டு உற்பத்தி செய்யப்பட்ட கோம்பியில் சுத்தலாபமாக 600 பவுண்டுகளை அவர் பெற்றார். கெப்டன் ஷென்றி பேர்ட்டின் இந்த வெற்றிதான் இவ் நாட்டின் பொருளாதார ஸ்தீர தன்மைக்கு அடித்தளம் நாட்டியது. அத்தோடு லட்சக்கணக்கான இந்திய தொழிலாளர்களின் வருகைக்கும், அவர்கள் கூலிகள், அடிமைகள், என்ற நஞ்சூட்டப்பட்ட சமூக அமைப்பிற்கும், விலை பேசிய பெருமையும் அவரையே சாரும்.

இலங்கையின் பெருந்தோட்டத்துறையின் இந்திய வம்சாவழி தொழிலாளர்களை பலரும் பலவாறு விமர்சிக்கலாம். ஆனால் நாட்டின் முதலாளித்துவ அரசியல் ஓட்டத்தோடும் மனித நேயத்தோடும் சிந்திப்பதே சிறப்பான அம்சமாகும். அன்று உலகில் பறந்து விரிந்திருந்த வெள்ளையரின் ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கம் பலநாட்டு தொழிலாளர்களின் உழைப்பை, உயிரை பலவாறு சுரண்டியது. அமெரிக்க பருத்தித்தோட்டம், அடிமை நீக்ரோக்கலாலும், மலேசிய ரப்பர் தோட்டம், சீனத் தொழிலாளர்களும், ரீஜித்தீவுகளின் கரும்புத் தோட்டம் மற்றும் இலங்கையின் கோம்பி, இரப்பர், தேயிலை போன்ற பெருந்தோட்டங்கள் இந்திய தொழிலாளர்களினாலும் உருவாக்கப்பட்டன.

இந்த முறையில் உருவாக்கப்பட்ட இலங்கையின் பொருளாதாரம், பெருந்தோட்டத்துறை மூலதனத்தைச் சார்ந்திருந்தது. எனவே இத்தொழிலாளர்களின் உயிர் பிணைப்பில் இந்நாட்டின் பொருளாதாரம் தங்கியிருக்க வேண்டிய ஒரு பலவந்த நிலை உருவாகியது.

கோம்பிப் பயிர்ச்செய்கைக்கு பெரிய மூலதனமோ தொழில் நுட்பமோ தேவைப்படவில்லை. அதனால் அத்தருணம் கெப்டன் பெர்ட்டின் வெற்றியில் சுவரப்பட்ட அரச நிர்வாக

சேவையில் ஈடுபட்டிருந்தவர்கள். இரானுவ சேவையில் உள்ளர்கள் போன்றோர் போட்டி போட்டுக் கொண்டு கோபிரியமிர் செய்கையில் இறங்கினர். இந்த முதலீட்டு மோகம் பெருந்தோட்ட அமைப்பை விரிவாக்கியது. முறையே

1845ல் - -	25198	ஏக்கர்
1847ல் - -	50,071	"
1848ல் - -	60,000	"
1871ல் - -	196,000	"
1878ல் - -	273,000	"

இந்த அடிப்படையில் 1838 முதல் 1844வரை சுமார் 130 கோபிரித்தோட்டங்கள் மத்திய மலை நாட்டில் ஏற்படுத்தப்பட்டன.

இந்த பெருந்தோட்டத்துறையின் விரிவாக்கலுக்கு பெருந்தொகையான தொழிலாளர்கள் தேவையான இத்தொழிலாளர்கள் வேறு நாட்டிலிருந்து கொண்டு வரும் யுக்தியே வெள்ளையர்களின் லாபத்திற்கு அடித்தளமாக கொண்டிருந்தனர். அதற்கு அன்றைய அரசு நூண ஒத்தாசை வழங்கியது. எனவே இம்முதலீட்டாளர்கள் இவ்வழைப்பாளர்களை இங்கு கொண்டு வர இலங்கைக்கு அன்மையில் உள்ள இந்திய நாட்டை அதுவும் தென்னிந்திய தமிழ் நாட்டையே தேர்ந்தெடுத்தனர். அக்காலக்கட்டத்தில் இலங்கையும், இந்தியாவும் பிரிட்டிஷ் ஆட்சியின் கீழ் இருந்ததால் இவர்களின் ஏமாற்றுவழிகள் செம்மையாக நடந்தேறின.

பிரிட்டிஷ் முதலாளித்துவவாதிகள் முதலில் தமிழ் நாட்டில் ஒரு செயற்கை பஞ்சத்தை ஏற்படுத்தினர். அந்நாட்டின் நிலக்கொள்களின் அக்கிரமங்களுக்கு உறுதிபுனர், அது மட்டுமன்றி ஒரு பக்கம் தலைவிரித்தாடும் சாதி வெறி, மறுபக்கம் உயிர்களை பாலியெடுக்கும் பயங்கர நோய்கள், இவைகளுக்கு மத்தியில் செய்வதறியாது தவித்த இம்மக்களை ஏமாற்றி இங்கு கொண்டு வரும் பொறுப்பு வெள்ளையர்களினால் கைக்கூலியாக அமர்த்தப்பட்ட தரக்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

அத்தரக்கர்கள் இம்மக்களிடம் காட்டிய ஏமாற்றுவிதத்தைக் கொஞ்சம் நஞ்சமல்ல.

கண்டிச்சீமையிலே குபேர வாழ்வு வாழலாமென்றான். கணவனை இழந்த விதவைக்கிங்கு வாழ்வுண்டு. கானாமல் போன தந்தை கண்டியில் இருப்பதாகவும். தன்னை அழைத்து வரும்படி கூறியதாக வயதான தாயிடம் கூறினான். உணவு தேடிச் சென்ற கணவன் தனக்காக கம்பல் துறையில் காத்திருப்பதாக கம்பிணி பெண்களிடம் கூறினான்.

தொடரும்.....

நன்றி

இக்கட்டுரையின் வரும் பெரும்பாலான தரவுகள் " இருபதாம் நூற்றாண்டின் நவீன அடிமைத்தனம் " என்ற நூலில் பெறப்பட்டவை.

அண்ணா அறிவது
இராகலை பன்னீர்

அண்ணா ஞாபகம் உண்டா?

அயலவரைக் கூட அடையாளம் தெரியாத சின்ன வயது!

பார்த்து வா பார்த்து வாயென்றே படிப்பித்துக் கொண்டு பாதைகளில் நடப்பாய்!

உன்னைத் தூக்க ஒருவர் வேண்டும் நீ என்னைத் தூக்கி இருப்பிலே இருத்துவாய்!

சந்திரன்..... சாக்கடையில் விழுந்து சுகதியை அப்பியது போல நிஜமாகவே - உன் சட்டை அழுக்கிலே அமிழ்ந்திருக்கும். பிடித்தாலே பிடிந்து விடும்- நீ அம்முவுக்கொரு சட்டைப் வேண்டும் - என்றே சண்டைப் பிடிப்பாய்!

குருவி

கொத்திய கொய்யாவானாலும் அம்முவுக்கே ஆசையுடன் தருவாய்!

அண்ணா ஞாபகம் உண்டா?

எத்தனை இரவுகள் - நம் வெறும் வயிருகள் வாடி வதங்கின? - நீ அன்னையைப் போல் அம்முவைத் தூக்கி மடியிலேயிருத்தி மார்பிலேயணைத்து..... உத்தியோகம் கிடைத்தால் அம்முவுக்குத்தான் அத்தனையும் என்பாய் !

நீ அரச பதவியில் அமர்ந்தப் போது அமர்களைப் பட்டோம்; உலகமே மாறுவதாய் உள்ளதுதான் நினைத்தோம். போனதும் மறப்பாயென்ற மனதிலே நினைத்தோமா?

அண்ணா ஞாபகம் உண்டா?

உன் அம்மு ஒருவாய் சோற்றுக்கும் ஒரு புதுச் சட்டைக்கும் உன் திசைப் பார்த்து உட்கார்ந்திருக்கிறாள்!

நாம் படுத்த பாய்களும் பழைய படங்குகளும் பத்திரமாய் உள்ளன. நாம் குடித்த கோப்பைகளும் குளிர் காய்ந்த அடுப்பும் அப்படியே உள்ளன!

அம்மாவும் அம்முவும் அன்று போலவே இன்னும் இருக்கிறார்கள்!

பட்டினியின் போது பாசமிருந்தது - அடகாக வந்ததாலா காணாமல் போனது?

ஏன் அண்ணா எழுது எனக்கு!

அன்புடன் தங்கை அம்மு

வெகு நாட்களுக்குப் பின் மாதவன் அந்தத் தோட்டத்து மண்ணில் அடி எடுத்து வைக்கின்றான். அவன் பிறந்தது தவறந்தது..... வளர்ந்தது எல்லாமே அந்த மண்ணில்தான். அவனைப் பெற்ற அன்னையை அடக்கம் செய்ததும் அதே மண்ணில்தான். தோட்டத்துக் கொட்டகையில் தொடங்கியது அவனது ஆரம்பக்கல்வி. அந்தத் தோட்டத்துப் பாடசாலையில் அவனுக்குப் படிப்பிந்த முருகையா மாஸ்டர் ஒருநாள் மாதவனின் தகப்பனைக் கண்டு.

"இந்தாப்பா வேலுசாமி! உன்ட மகன் நல்ல கெட்டிக்காரன். ஐந்தாம் வகுப்போட நிருத்திப் போடாமல் மேலே படிக்க வைக்க முயற்சி பண்ணும். பக்கத்துடவன் ஸ்கூல் சேர்த்து படிக்க வையுமய்யா" என்று வழிகாட்டி விட்டார். அவரின் தூண்டுதலால் மாதவன் தொடர்ந்து படிக்க பக்கத்துடவன் ஸ்கூலுக்குப் போய் வந்தான். காலப்போக்கில் பட்டம் பெற்றுவர பட்டணம் போனான். பெற்றுக் கொண்ட பட்டத்துடன் மீண்டும் அதே தோட்டத்துள் காலடி எடுத்து வைக்க பட்டத்துடன் ஒட்டிக்கொண்டு விட்ட கௌரவம் தடுத்தது.

எப்படி வந்தது அவனுக்கு அந்த கௌரவம் ...? தோட்டத்துப் பாடசாலையை விட்டு, தொடர்ந்து கல்வி கற்க தொலைதூரம் சென்றபோது அவனை கைசேர்க்க அவனைப் பொற்றவர்கள் பட்ட கஷ்டங்கள் கற்க வேண்டுமென்ற ஆசையிருந்தும், அண்ணனுக்காக அத்தனையும் தியாகம் செய்து விட்டு கொழுந்துக் கூடையை தோளில் சுமக்கத் துணிந்த அன்புத் தங்கைகள் அனைத்தும் அவனை உயர்த்திட, சொந்த காலில் நிற்க வேண்டுமென்ற ஆர்வத்துக்கு அதிர்ஷ்டமும் அவனுடன் ஒத்துழைத்தது. பரிட்சை எழுதிவிட்டு ரிசல்ட்டும் வந்தபின் தொடர்ந்து படிப்பதா உத்தியோகம் தேடுவதா என்று யோசனையில் ஆழ்ந்திருந்த வேளை

அவன் நண்பன் மூலமாக வந்தது அந்தச் செய்தி.

'மாதா! டேய் மாதா! இதப்பாருடா நம்மளுக்கெல்லாம் நல்ல காலம் வரப்போகுதுடா

அன்றைய பத்திரிகையுடன் மாதவனைத் தேடி ஓடி வந்தான் சுந்தரம். பெருந்தோட்டப் பாடசாலைகளுக்கான ஆசிரிய நியமனச் செய்தியுடன் ஒரு சிறு சலுகையுடனான நியமனத்தைப் பற்றிய விசேட விளக்கத்தையும் சுந்தரம் நண்பனுக்கு கூட்டிக் காட்டினான்.



"நம்மளமாதிரி கஷ்டப்பட்டுப் படிச்ச தோட்டத்துப் புள்ளங்களுக்கு இது ஒரு அருமையான சந்தர்ப்பமடா. ஆறு பாடம் பால் பண்ணின நம்ம புள்ளங்க இன்னொருதரம் முயற்சிப்போம்னு ஆசப்பட்டாலும் வெளில் போய் டியூசன் படிக்க வசதியில்லாம தோட்டத்துல வேல செய்யவு மனசில்லாம மனசொடிஞ்சி போயிடரங்கல்ல. அவங்களுக்காக ஏக்கப்பட்டோ என்னவோதாண்டா இத செஞ்சிருக்காப்பல்ல இருக்கு. ஆனா நானு நீயுந்தா நல்ல ரிசல்ட் எடுத்திருக்கோமே. பயலில்லாமே எழுதிப் போடலாமடா....."

சந்தோஷமிகுதியால் சொல்லிக்கொண்டே போனான் சுந்தரம். மாதவன் பத்திரிகையை வாங்கி அவதானமாக வாசித்து ஆறுதலடைந்தான். சொந்தகாலில் நிற்க நல்லதோர் சந்தர்ப்பம் அவனுக்கு.

பெருந்தோட்டத்து இளைய தலைமுறைகளோடு, நகர்புறத்து செல்வந்தப் பிள்ளைகளும் இலகுவாக இச்சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு

விட்டார்கள். நண்பர்கள் இருவரும் வெவ்வேறு தோட்டப் பாடசாலைகளுக்கு நியமனம் பெற்றுச் சென்றார்கள்.

முற்போக்கு சிந்தனையும், முயற்சியுமிக்க இரு இளைஞர்களுமே வாழ்க்கையில் முன்னேறத் துடித்தனர். மாதவனுக்கு குடும்பப்பிரச்சினை தடையாக இருக்கவில்லை. தாயில் லாரிள்ளைகளானாலும் தங்கைமார்தந்தையைப் பராமறிக்க தனயன் தயவை நாடாமல் தங்களையே அர்ப்பணித்துக் கொண்டுவீட்டனர். மாதவன் ஒருநாள் ஏதோ பெரிய காரியத்தைச் சாதித்து விட்டவனைப் போல அரக்கபரக்க ஓடி வந்தான்.

"அப்பா! கடைசியா ஒரு மாதிரி பெரியவங்களை படிச்சி நம்ம பக்கத்துடவன் ஸ்கூலுக்கு மாற்றலாகிப்போக வழி செஞ்சி க்கிட்டேம்மா. இனி நான் அங்கயேதா தங்கிக்கப்போறே. மேலே படிக்கவும் வேண்டியிருக்கு, என்னால அடிக்கடி இங்க வந்துப் போக முடியாதப்பா

எப்படியாவது அந்தத் தோட்டக்காட்டையும், குடும்பத் தொல்லையையும் விட்டுப் போனால் போதும் என்ற தொனியில் செய்தியை வெளியிட்டான்.

'அதுகென்னப்பா மாதவா சந்தோசமாகப் போயிட்டு வாப்பா. நீ நல்லா படிச்சி முன்னுக்கு வரனுதுதானே நானு. ஒந்தங்கச்சி மாறு ஆசப்பட்டறோம்

பாசம் பொங்கக் கூறினார் வேலுச்சாமி. உழைத்தே ஓடாகிப் போனவருக்கு இதை சொல்லும் போதே மூச்சு வாங்கியது.

தன் குடும்பத்துக்கே சேவை செய்து பழகிவிட்ட சுந்தரமோ தனக்கு நியமனம் கிடைத்த பக்கத்துத் தோட்டப்பாடசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றத் தொடங்கி விட்டான். எப்படியோ சொந்த முயற்சியால்



அரும்பாடுபட்டு தானும் மாதவன் போலவே ஒரு பட்டத்தாரியாக முன்னேறி விட்டான். அதே பாடசாலையில் அவனுக்கு அதிபர் பதவியும் கிடைத்தது. வெளிநாட்டு நிறுவனங்களின் உதவியுடன் தனது பாடசாலையை முன்னேற்றுவதில் ஆர்வம் காட்டினான். தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத்தரத்தை சற்றேனும் உயர்த்த வேண்டும் என்ற லட்சியத்தோடு பணிபுரிய முற்பட்டான். மாட்டுத் தொழுவமாயிருந்த பள்ளிக்கூடம் ஒரு தமிழ் வித்தியாலயமாக மாற காரணமாயிருந்தான். மலையக மக்கள் மனங்களில் மாறாத இடம் பெற்று வந்தான்.

அப்போதுதான் வந்தது அந்த ஆசிரியர் இடமாற்றச் செய்தி. அதிகாரிகளின் சலுகையைப்பெற்று, நகர்ப்புறங்களை நாடிச் சென்று நாகரிகமாக நடமாடும் மாதவனைப் போன்ற நகர்ப்பாடசாலை ஆசிரியர்களுக்கு இந்தத் தீடீர் அறிவித்தல் ஒரு தர்மசங்கடமான நிலையைத் தோற்றுவித்தது சே! கேவலம் தோட்டப் பாடசாலைக்காக

எழுந்தது போராட்டம் கலோகங்களும் பதாகைகளும் கோஷங்களும்! வருங்கால வாரிசுகளின் வழிகாட்டியாக இருக்க வேண்டிய ஆசிரிய பெருந்தகைகளின் ஆக்ரோஷமான ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலம். இதற்கு ஆதரவு தந்தவர்களும் மலையக கல்வி தரத்தை மேடையில் விமரிசிக்கும் பெருந்தகைகளே.

“தோட்டம் என்ற சொல் வேண்டாம்” தோட்டப்பாடசாலை என்ற பெயரை மாற்று. பெற்றுக் கொண்ட பட்டம் பயனற்றுப் போவதா?” “எங்கள் சேவை நகரத்துக்கே தேவை”. எங்களை அவமரியாதை செய்யாதீர்!

கௌரவரிக்க ஆசிரியர்களின் தன்மான கோரிக்கைகள். வழி நடத்திச் சென்றவன் மாதவன். அதில் பெருமை கொண்டான். இதனைக் கேள்வியுற்ற சுந்தரம் குழம்பிப் போனான். அன்று மாலையே

மாதவனைச் சந்தித்தான். “டேய் மாதவன்...” என்னடா இதெல்லாம் கொஞ்சங்கூட நியாயமாப்படல எனக்கு. பேசாம நம்ம தோட்டத்து ஸ்கூலுக்கே வந்துருடா. நம்ம தோட்டத்துப் பசங்க கொஞ்சம் முன்னேறினாப்போல இருக்கும். ஒங்குடும்பத்தையு கவனிக்க வசதியா இருக்குமில்ல.....?

என்றான் நம்பிக்கையோடு

சே! நாம இதுக்காகவாடா கஷ்டப்பட்டுப் படிச்சி பட்டம் வாங்கினோம். இவ்வளவு நாளா டவுன் ஸ்கூல்ல வேல செஞ்சிட்டு கேவலம் இனிமே தோட்டத்து ஸ்கூல்ல போய் படிச்சி குடுக்கிறதா.....?

அறுவறுப்பாக முகத்தைச் சுளித்தான் மாதவன். கேவலம் அவனுக்கா..... இந்தத் தோட்டத்து மண்ணுக்காக புரியவில்லை சுந்தரத்துக்கு.

“டேய்! டேய்! என்னடா புதுசா பேசற. படிக்கப் போறது நம்ம புள்ளங்கதானேடா. அவங்க முன்னுக்கு வந்தா நமக்குதானேடா. பெருமை. ஏன்டா ஒங்களுக்கெல்லாம் புரியமாட்டேங்குது. இப்படியே எல்லாருமே சொல்லிட்டா இனி ஒன்பாடு.”

வெறுப்பும், சலிப்பும் தட்ட நண்பனிடம் விடைப்பெற்றுச் சென்றான் சுந்தரம். தோட்டத்துக்கள் நுழைந்ததும் இளைஞர் கூட்டம் சுந்தரத்தைச் சூழ்ந்துக் கொண்டது.

“சேர்! சேர்! நம்ம தோட்டத்து ஸ்கூலுக்கும் படிச்சிக்குடுக்க வரமாட்டோம்னு சொல்லி வாத்தியார் மாரெல்லாம் போராட்டம் நடத்தறாங்களாமே. இது என்னங்க அதிசயமா இருக்கு. நம்ம தோட்டத்திலேயே பொறுந்து வளர்ந்தவங்ககூட இப்படி சொன்னா எப்படிங்க”

ஆதங்கத்தோடு கேட்டான் சத்தியன்.

“என்னங்க சேர்! தோட்ட

த்துப் பாடசாலை, தோட்டத்து டீச்சர் மார்ங்கிற பேர வேணாங்கிராங்களாமே. அப்ப நாங்கெல்லா என்னாவுறது? தோட்ட தொழிலாளிங்க தோட்டத்து கிளாக்கர்மாருங்க தொரமாருங்க எல்லாத்தையு இனிமே எப்படிங்க கூப்பிட போராங்க. இது என்னங்க அநியாயமாயிருக்கு...?”

நியாயம் கேட்டு நின்றான் கனகு. சுந்தரத்துக்கு பதில் சொல்லத்தெரியாத தர்மசங்கடமான நிலை.

“இல்லப்பா தம்பிரமாரே வந்து அவங்க வேல செஞ்ச எடத்திலேர்ந்து திடீர்னு மாத்தினதாலே அவங்களுக்கு கொஞ்சம் கோவம். அவ்வளவுதாம்பா...”

ஆசிரியர்களின் புனித த்துவத்தை விட்டுக் கொடுக்காமல் சமாளித்தான் மனகக்குள் நொந்துப்போனான். மாதவனும் அவனைச் சேர்ந்தவர்களும் பிடிவாதமாகப் போராடி நகர்ப்புற பாடசாலைகளிலேயே நிரந்தரமாகிவிட்டார்கள். தான் பிறந்து வளர்ந்த தோட்டத்துக்கே வருவதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாகக் குறைத்துக் கொண்டு விட்டான் மாதவன்.

அன்று தோட்டம் என்ற சொல்லையே வெறுத்தவன் இன்று இதோ அவன் பிறந்த தோட்டத்துக்குள் வந்து கொண்டிருக்கின்றான். தோட்டம் என்ற பெயர் அழிக்கப்பட்டு விட்டதா.....? தோட்டத்து சனங்கள்தான் மாறிவிட்டார்களா என்ன...? “இல்லவே இல்லை. அந்த உழைக்கும் வர்க்கத்தின் ஓய்ந்துப் போகாத ஒப்பற்றத் தன்மை இன்னும் மாறிவிட வில்லை. பெண்கள் தங்கள் தோள்களில் சுமந்தச் செல்வதும் அதே கொழுந்துக் கூடைகள்தான். கவ்வாத்து வெட்டும் கரங்கள் களைப்படைந்து விடவில்லை. இன்னும் யந்திரமாய் இயங்கும் அதே தோட்டத்துத் தொழிலாளர்கள்தானா ...?”



மாதவன் என்றோ பழக்கப்பட்டுவிட்ட பாதையில் நடக்கின்றான். பார்வைக்கெட்டிய தூரம்வரை பசுமையான தேயிலை. நீண்டு, வளர்ந்துச் செல்லும் குறுக்குவழிப் பாதைகள். அடுத்தடுத்து வரும் அன்றிருந்த அதே லயகாம்பிராக்கள். லயத்து முற்றங்களில் நொண்டி அடிக்கும். வண்டி உருட்டும் சிறுவர் பட்டாளம். மாறவில்லை. மாறவேயில்லை. கொஞ்சம் தூரம் போக கொழுந்து மடுவத்துக்கருகில் நின்ற கூட்டம் மாதவனை அதிசயமாய்ப் பார்த்தது. அவனைச் சுட்டிக்காட்டி ஏதோ தங்களுக்குள் பேசிக் கொள்வது போன்ற பிரம்மை. அவர்களுள் ஒருவனாக அவனை யேற்று வரவேற்பார்கள் என்று அவன் இன்று எப்படி எதிர்பார்க்க முடியும்....? அவன் அண்மைக் காலத்தில் பெற்றுக் கொண்ட படிப்பும், பட்டமும் இந்தத் தோட்டக்காட்டக்கு ஒத்து வராது என என்று நினைத்தானோ அன்றே அவன் அந்நியப்பட்டுப் போனான்.

என்றோ அவன் எண்ணத்தில் தொலைந்து போன தொலை தூரத்தில் அவன் கண்ணுக்கு அதோ தெரிவது அதே மேட்டு லயம். இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்னால் அவன் அவதரித்த அதே லயம் அவனை லயித்து நிற்கச் செய்தது. அந்த இடத்தை அணரிக்க அண்மிக்க ஏதோ ஓர் அந்நியோன்யம் ஆம்! அவன் அந்நியனல்லவே. லயத்தைச் சற்று தொழிலாளர் கும்பல். வெளியே சற்று அமைதி ஆரவாரம் அற்ற அமைதி. உள்ளே? மரண ஓலம். பெரிதாக பெண்களின் ஒப்பாசிச் சத்தம். அவன் அன்னை அவனைப் பெற்றேடுத்த அந்த லயக்காம்பிரா முன் நிற்கின்றான். மாறவில்லை எதவுமே மாறிவிடவில்லை. மெல்ல உள்ளே அடி எடுத்து வைத்தான். மாறியிருக்கும் என மனதளவில் நிலைகுத்தி நிற்க! மாறிவிட்டிருப்பது அவனைப் பெற்ற தந்தை... ஆம்! நினைமாக ... உயிரற்ற உடலாக....!

தந்தை தவறிவிட்ட செய்தி தந்தி மூலம் தெரிவிக்கப்பட்டபோது

அது அவன் மனதை வெகுவாகப் பாதித்துவிட்டது என சொல்லிவிட முடியாது. சுகவீனமுற்றிருந்த தந்தையின் முடிவுச் செய்தியை அவன் என்றோ எதிர்பார்த்துதான் இருந்தான். தந்தையின் இறுதிக் கடன்களைச் செய்ய உத்தமமுத் திரனாக உடன் புறப்பட்டு வந்தான். சொந்த மண்ணில் அவன் எடுத்து வைத்த ஓவ்வொரு அடியும் அவன் அடிமனைத்து உணர்வுகளைத் தட்டி எழுப்பின. பெற்ற தாயின் இழப்பின் பாதிப்பை முழுமையாக உணர்ந்து கொள்ள முடியாத பருவத்தில் அன்பு அப்பாவின் அரவணைப்பில் ஆறுதல் கண்டான். அவன் வளர்ந்து விட்ட பின்னும்

“வாப்பா மாதவா....!”

என தோழமையுடன் தோளைத் தொட்டணைக்கும் கரங்கள் இன்று நேசத்தோடு நீண்டு வரவில்லை. அப்பா ...! அண்ணா வந்திருச்சிப்பா.....! கூடப் பிறந்தவர்களின் குதூகலக் குரல் கூடிவரவில்லை. முதன்முறையாக அவன் வாழ்க்கையில் வேதனையின் தாக்கம்.

“ஐயோ....! அப்...பா.....!”
ஐயோ! அண்ணா....! அப்பா நம் மளயெல்லா வுட்டுட்டும் போயிட்டாரண்ணா....

அவனைக் கட்டிப்பிடித்துக் கதறியழுது பந்தபாசம் மாறாத, மறக்காத அன்புத் தங்கைகள்தான். தோட்டத்துப் பின்னணியைப் பிரதிபலிக்கும் பாசப் பிணைப்புகள்.

மாதவன் மனதில் துன்பத்தின் தாக்கம். அவன் படித்தான்..... பட்டம் பெற்றான்..... மாற்றத்தை நாடினான்..... போராடினான்..... தன்னை உயர்த்திக் கொண்டவன் தன் உடன் பிறப்புக்களையே உதாசீனம் செய்து விட்டிருப்பதை உணர்ந்து கொண்ட போது உள்ளம் உடைந்துப் போகிறான். கேவலம்.... அவனை கேள்விக் கேட்கிறது.

பெர்...ய வாத்தியாருடா. தோட்டக்காட்டயே திரும்பிப்பார்க்க

மாட்டேனாரில்ல இப்ப அப்பனோ. பொனத்த என்க பொதக்கப் போறாராம் பார்ப்போம்.

பெர்..... ய படிப்பு படிச்சாலு அப்பனுக்கு மகந்தானே...? தங்கச்சிங்களுக்கு அண்ணந்தானே...? இவனுமே இந்த தோட்டத்து மண்ணுக்கு சொந்தமான வந்தானய்யா....?

படிக்காத பாமர மக்களின் பண்பட்ட பேச்சுக்களின் பாரிய தாக்கம். தந்தையின் இறுதி கடன்களை முடித்த கரங்களிரண்டும் கன்னத்தைத் தாங்க கோடிப்புறத்தில் பெருத்த சிந்தனையோடு அமர்ந்திருந்த மாதவனைத்தேடி வந்த சுந்தரம்.

“மாதவா...! என்னப்பா பெரிய யோசனையில் இருக்காப்பல இருக்கே...?”

அன்புடன் தோளில் கைப் போட்டு ஆதங்கத்துடன் கேட்டான்.

“இல்ல சுந்தரம் தங்கச்சிங்க ரெண்டு பேரயு பத்திதா நெனச்சிக்கிட்டிருக்கேன். இப்ப நானிருக்க எடுத்துக்கு அவங்கள கூட்டிப் போகவு முடியாது. அவங்களுக்குப் படிப்பறிவும் கெடயாதுல்ல. இந்தத்தோட்டத் தொழில விட்டா வேறு கதியில்ல அவங்களுக்கு. பழையபடி பெரியவங்க காலப்படிச்சாவது இந்த தோட்டத்து ஸ்கூலுக்கே மாறி வந்துட்டா பிரச்சினையில்லனு தோனாதுடா. இன்னமுமே அதே நெலமயில இருக்கிற நம்ம தோட்டத்து சனங்களோட வாழ்க்கை தரத்த உயர்த்தனும்னா அது நம்மல போல படிச்சவங்களைதா முடியும்னு இப்ப எனக்கு புரியுடா....”

மனம் திருந்தி பேசினான் மாதவன். மனம் நிறைந்து சிரித்தான் சுந்தரம்.



அட்டன் சாந்தா ராஜ்

பிரெஞ்சுப் பெண்கள்

பெண்ணும், ஆணும் ஓர் இனத்தின் இரு பாதிகள். ஓர் இனத்தின் இயல்புகளை விளக்குவதாய் பண்பாடு அமைகிறது. அந்த இனம் அழிந்து போகாமல் நிலைப்பதற்கு பண்பாடு, பெருளாதாரம் என்பன தலையாயவை. இவற்றில் ஆண், பெண் இருவருக்குமே பெரும் பங்கு உண்டு. 20ம் நூற்றாண்டில் பல நாடுகளின் சுதந்திரப் போராட்டங்களில் இரு பாலாரும் ஒன்று சேர்ந்து சடுபட்டிருக்கிறார்கள். போராட்ட நோக்கம் வெற்றி பேற்றதும் அந்தந்த நாட்டுப் பண்பாட்டும் பாரம்பரியப்படி பெண்கள் மின்னுக்குத் தள்ளப்பட்டு விடுகின்றனர். ஒரு வரலாற்றின் வளர்ச்சியில் பெண்களின் பங்கு குறைவு என்று கருதப்பட்டது. இதனால் பெரும்பாலான வரலாற்று நூல்கள் இவர்களின் பங்களிப்புகள் பற்றி குறிப்பிடுவதில்லை. ஒரு பண்பாட்டை பராமரித்துக் காப்பதிலும், ஒதுக்குவதிலும் பெண்களின் பங்கு மகத்தானது. அடுத்த சந்ததியினருக்கு பண்பாட்டைப் புகட்டுவதிலும், கலை, மொழி, கைவேலை, நடனம், இசை, பாட்டு போன்றவற்றைக் கற்பித்து பாரம்பரிணத்தைப் பேணுவதில் பெண்கள் மிக அடிப்படை யானவர்கள்.

ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனை ஏதோவொரு விதத்தில் தாழ்த்திப் பார்ப்பது அவனின் இயல்புகளில் ஒன்று. மனித வரலாற்றில், ஆண், பெண்ணின் மீது செலுத்திய அடக்குமுறைதான் முதலில் தோன்றிய அடக்குமுறை "எல்லா அடிமைச் சுரண்டல்களிலும் முதலில் வந்தது பெண்மையை அடிமைப் படுத்தியது தான்" என்றார் எங்கல்ஸ். உலகனைத்திலும் பெண்ணடிமை முறையில் வியக்கத்தக்க ஒற்றுமை நிலவுகிறது. இதில் முதலிடம் வகிப்பது உடல் வலிமை. இந்த வலிமையால்தான் ஆண் பெண்ணை விட உயர்ந்த வளாகக் கருதப்பட்டான். நாகரிகம் வளர்ந்திருக்கும் இந்நாளில் கூட

முன்னேறிய நாடுகளில் கூட உடல் வலிமை பயன்படுத்தப்படுகிறது.

கால்களைக் கட்டிப் போடுதல், பிறப்பு உறுப்பும் பகுதிகளை அகற்றுதல், கற்பழிப்பு, மனைவியை அடித்தல், கைம் பெண்களைக் கொடுமைப்படுத்தல் போன்ற பல வகைகளிலும் உடல் வலிமை பெண்ணை அடக்கி சிறுமைப் படுத்தும் முறைகளில் ஒன்றாக இருக்கிறது. பல நூற்றாண்டுகளாக மேலை நாடுகளில் கூட பெண் அடிமைத்தனம் நியாயமானதாகக் கருதப்பட்டு வந்தது. இது போன்ற கருத்துக்கள், ஆண்கள் அடக்கப் பிறந்தவர்கள், பெண்கள் அடங்க வேண்டியவர்கள் எனும் வஞ்சக நிலைப்பாட்டை மனதில் பதியச் செய்து விட்டது.

ச. சச்சிதானந்தம்

பெண்களை அடக்கி அநியாயம் இழைத்த நிகழ்வுகள் பிரெஞ்சுப் பெண்கள் வரலாற்றிலும் உண்டு. ஆனால் பிரெஞ்சுப் பெண்கள் ஒன்றரை நூற்றாண்டு காலமாக உரிமைகளுக்காகப் போராடி வந்தார்கள். இதன் விளைவாக பெண்களின் வாழ்வில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. ஆயினும், பாரபட்சம், அநீதி, தரப்படுத்தல் முதலானவை வரலாற்று, பண்பாட்டு, பெருளாதார, அரசியல், சமூக நிலைகளில் இன்றும் காணப்படுகின்றன. பெண்கள் இன்னமும் முழுமையாக உரிமைகளைப் பெறவில்லை. போராட்டம் தொடர்கிறது. தனியொருவர் உயர்ந்த நிலை (வருமான), ஆண் பெண் சமூக நிலை, நாட்டில் பெருளாதார அரசியலில் பெண்களின் பங்கு என்னும் நோக்குகளில் உலக நாடுகளில் பிரான்ஸ் முறையே 7-வது, 8-வது 31-வது நிலைகளில் இடம் பெறுகிறது.

உலகப் புகழ் பெற்ற பிரெஞ்சுப்

புரட்சி, மனித உரிமைகளைப் பெறுவதற்காகச் நடாத்தப்பட்ட மக்கள் போராட்டம், சுதந்திரம் (Liberte), சமத்துவம் (Egalite), சகோதரத்துவம் (Fraternite) என்பன இப்புரட்சியின் சுலோகங்கள். இச்சுலோகங்கள் நவீன பிரான்சின் சின்னங்களில் முதன்மையானவை. 1789-ல் நடைபெற்று இப்புரட்சியின் விளைவாக மனித உரிமைகள் பிரகடனம் (La Declaration des Droits de l'homme et du Citoyen) செய்யப்பட்டது. இப்பிரகடனத்தை வெளியிட்ட போது (1792) பெண்கள் உரிமைகளையும் பிரகடனம் செய்யும்படி குரல் எழுப்பிய Olympe de Gouges என்ற பெண் மணி சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார். மன்னர் ஆட்சியை ஒழித்து, மக்கள் ஆட்சியை மலர்ச்செய்ய நடைபெற்று புரட்சியில் பெண்களும் பங்கெடுத்திருந்தனர். ஆனால் புரட்சி முடிவில் உரிமைப்பிரகடனம் எழுதப்பட்ட போது பெண்கள் புறக்கணிக்கப்பட்டனர். ஆறு கட்டக்கும் வரைதான் அண்ணன் தம்பி உறவு முறைபோல் பெண்கள் பங்களிப்பும் ஆகிவிட்டது. 1800-ல் அதிகார பீடத்தில் சில பெண்கள் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டனர். 1807-ல் பெண்கள் பல்கலைக்கழகம் செல்லும் உரிமை மறுக்கப்பட்டது. பெண்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட்டதே இற்றைக்கு 50 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர்தான் (1944).

வாழ்வியல் மாற்றங்கள்

கணவன் வீடு தாய் எனும் பாரம்பரிய கட்டுக்கோப்பு வாழ்க்கை முறையில் இன்றைய பிரெஞ்சுப் பெண்களுக்கு பிடிப்பு வெகுவாகக் குறைந்துவிட்டது. ஓர் ஆண் தன் தனிப்பட்ட உரிமைகளை அனுபவிப்பது போல், பெண்ணும் தன் தனிப்பட்ட உரிமைகளை மதிக்குமாறு கோரும் நிலை வளர்ந்து விட்டது. குறிப்பாக கருத்தடை மாத்திரையின் சட்ட அனுமதி பெண்ணின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆளுமைப்படுத்த

ஏதுவாயிற்று. இதனால் திருமணம் செய்தல், தாய்மை அடைதல் ஆகியவற்றைத் திட்டமிட்டு அமைக்கக்கூடியதாகவும், தொழில் வாய்ப்புகளில் ஈடுபடக் கூடியதாகவும் வழிவகை உண்டாகியது. தொழில் வாய்ப்புகளில் ஈடுபடக் கூடியதாகவும் வழிவகை உண்டாகியது. தொழில் வாய்ப்பு வசதிகள் மூலம் நிதி நிலைமையில் தன் சொந்தக்காலில் நிற்கும் சுதந்திர நிலையை அடைய வாய்ப்பாயிற்று. இத்தகைய காரணங்களினால் சமுதாயத்தில் பெண்கள் பற்றிய மனப்போக்கம் புதுப்பரிமாணத்தைப் பெறுகிறது.

தொழில் வாய்ப்பு, தொழில் நுட்ப வளர்ச்சி என்பன பெண் விடுதலை உணர்வினை வளர்ச்சி அடையச் செய்திருக்கிறது. திருமணம் என்பதற்கு புது வரைவிலக்கணம் கொடுப்பதில் பெண்களின் வளர்ச்சி அடைந்த மனநிலை பிரதான பங்கினை வகிக்கின்றது. மனைவியாக, தாயாக வாழ்ந்த குடும்ப வாழ்க்கையில் பெண்கள் சந்தோஷம், மனநிறைவு அதிகம் அடைந்திருந்தனர். ஆனால் இன்றைய பெண்களில் 1/3 பங்கினர் தொழில் பார்க்கும் பெண்ணாக இருப்பதனால் குடும்ப வாழ்க்கையில் ஈடுபடுவதற்கு நேரம் மட்டுமல்ல சுவையும் குறைந்தவளாகவே காணப்படுகிறார். குடும்ப வாழ்க்கை தொழில் எனும் நிலையிலிருந்து தொழில் குடும்ப வாழ்க்கை என்னும் தற்கால துறைக்கு மாறிய நடைமுறை பெண்மையை மாற்றிவிட்டது. வீட்டுக்கேற்ற பெண்ணாக இருப்பதைவிட வாழ்க்கையில் வேறு நாட்டங்கள் கொண்டவளாக இன்றைய இளம் பெண் இருக்கிறார். திருமணம் மூலம் இணைந்து வாழ்வதிலும் பார்க்க சுதந்திரமான கூட்டுறவு (Union-Libre) முறையில் வாழ்வதில் இரு பாலரினதும் சமத்துவம் அதிகம் மதிக்கப்படுவதால் இரண்டாவது வகை வாழ்க்கை முறையையே அநேகப் பெண்கள் விரும்புகின்றனர். வழக்கமான திருமண வாழ்க்கையில் பெண்ணிலும் பார்க்க ஆணுக்கே அதிகாரமும், அதிக உரிமைகளும், அனுகூலங்களும் உண்டு. இன்று திருமணம்

செய்து கொள்ளுவோரில் 60% மாண்புமிகு ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் ஒழுகாது சேர்ந்து சுதந்திரமான கூட்டுறவு முறையில் வாழ்ந்து பார்க்கவேண்டும். இக்காலத்தில் பெண்களின் சராசரி திருமண வயது 26.4 இது 20 வருடங்களுக்கு முன்னர் 22.4 ஆகவிருந்தது.

70-ன் நடப்பகுதியில் தோன்றிய சுதந்திரமான கூட்டுறவு வாழ்க்கைமுறை இன்று பெரும் பாலானோரின் வாழ்க்கை முறையாக சமூகத்தில் பரிணமித்து விட்டது. இவ்வித ஜோடி வாழ்க்கை முறையில் சமத்துவமாகவும், கட்டுப்பாடு குறைவாகவும் வாழ முடிவதனாலேயே இளம் பெண்களின் நாட்டம் திசைமாறி இருக்கிறது. மேலும் இம்முறை வாழ்க்கையில் தங்கள் கன்னிப் பெயரைக் காத்துக் கொள்ளக் கூடியதாகவும் இருக்கிறது. அதுமட்டுமல்ல இவ்வாழ்வு முறையில் நிர்ப்பந்த மின்மை, உறுதி மொழியில்லை, பிரிந்து வாழ நேரிடுகிற போது மணமுறிவு கேட்க வேண்டிய அவசியமில்லை இவை போன்ற பல அனுகூலங்கள் காணப்படுகின்றன. இன்றைய சமூகச் சூழ்நிலைகள் உறவுகளை நீடிக்கவிடாமல் செய்கின்றன. தொழிற்கல்வி, உயர்கல்வி பெற்ற பெண்கள் முறிவை முந்திக் கொண்டு கேட்கிறார்கள். திருமணம் செய்யக் கேட்பவர்கள் ஆண்களாகவும்; விவாகரத்து கோருபவர்கள் பெண்களாகவும் நிலைமாறிவிட்டது. பெண்களின் உரையாடல்களில் இப்போதெல்லாம் மொன் எக்ஸ் (Mon ex என் முன்னாள் கணவன் அல்லது படுக்கை நண்பன்) என அடிக்கடி சொல்வது சாதாரணமாகக் கேட்கக் கூடிய விடயம். தவிர, செய்யும் திருமணங்களில் 1/3 பங்கு விவாகரத்தில் (அதுவும் திருமணம் செய்து 7 வருடத்திற்குள்) முடிவுறும் அபாயம் ஏற்படும் நிலை தென்படுவதாக சமூகவியல் வல்லுனர்கள் அச்சம் தெரிவிக்கின்றனர்.

பெண்களின் சுதந்திர உணர்வு அவர்கள் பாலியல் வாழ்க்கையில் பெரும் திருப்பத்தை ஏற்படுத்தி இருக்கிறது. இப்பாலியல்

திருப்பத்தினால் பெண்கள் ஆண்களுக்கக் கொடுத்து வாங்கும் அல்லது வாங்கிக் கொடுக்கும் இன்பம் திருப்திகரமானதாக இருக்கிறது. இக்காலத்திலேயே பெண்கள் பாலுறவில் கூடிய இன்பமும் அதிக மனநிறைவும் அடைகிறார்கள் என அவ்வப்போது வெளியாகும் பாலுறவு பற்றிய அபிப்பிராயக் கணக்கெடுப்புகள் மூலம் தெரியவருகின்றது. 18% பிரஞ்சுப் பெண்கள் தினமும் குறைந்தது ஒரு தடவையாவது உடலுறவு கொள்ள விரும்புகிறார்கள். 45% மான ஆண்களும் 42% மான பெண்களும் தாங்கள் அடுத்து கொள்ளவிரும்பும் உடலுறவு யாரிடம் என முன் கூட்டியே அறிந்திருக்கிறார்கள் என Institut Harris அறிக்கை ஒன்று கூறுகின்றது. பிரெஞ்சுப் பெண்களின் கைப்பையில் கருத்தடை மாத்திரை இருப்பது சாதாரணம். 20-க்கும் 44-ற்கும் இடைப்பட்ட வயதுடைய பெண்களில் 2/3 பெண்கள் மாத்திரையை அல்லது வளையத்தை (Sterilet) கருத்தடை சாதனமாகப் பயன்படுத்துகின்றனர். 1990ல் 8 பேர் 13- வயதிலும்; 48 பேர் 14-வயதிலும்; 205 பேர் 15- வயதிலும் தாயாக இருக்கிறார்கள்.(Quid)

சுதந்திரமான கூட்டு வாழ்க்கை, கருத்தடைச் சாதனங்கள், திருமண வயது உயர்வு, நிரந்தர ஜோடிகளின் எண்ணிக்கை குறைவு முதலானவை குழந்தைகள் தாமதமாகப் பிறக்கவும் திருமணத்திற்கு வெளியே பிறக்கவும் காரணிகளாக அமைகின்றன. பொதுவாகப் பெண்கள் 28.7 வயதில் தான் தாயாகிறார்கள். கருத்தடை முறைகளின் பரம்பல், கருக்கலைப்பு சட்டமயமாக்கல் (IVA) போன்றன பிள்ளைகளின் எண்ணிக்கையையும், பிள்ளை பிறக்க வேண்டிய கால நேரங்களையும் தீர்மானிக்க ஜோடிகளுக்கு உதவி புரிகின்றன. இது 10 வருடகால பிறப்பு விகிதாசார வீழ்ச்சி மூலம் தெரியப்படுகிறது. தினமும் 6 சிறுமிகள் பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாகிறார்கள், இச்சிறுமிகளில் 30.5% தகப்பன் மார்களாலும் 15% மாற்றாந்தகப்பன் அல்லது தாயின் கூட்டுறவு

வாழ்க்கைக் கூட்டாளிகளாலும், 4.5% அயல் வீட்டுக்காரர்களாலும் 37% பிறராலும் கற்பழிக்கப்படுகின்றனர். (France- Soir 11. 05. 1995)

இக்காலத்தில் பெண்களுக்கு முழு நேர வேலை கொடுப்பதென்பது குறைந்து வருகின்றது. திருமணம் ஆகாதவர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பளிப்பதில் சலுகைகள் காட்டப்படுகின்றன. உயர் உத்தியோகம், பெறுப்பான பெரிய பதவிகளுக்கு (Cadres) தகுதி இருந்தாலும் தரப்படுத்தல் செய்யப்படுகிறது. பெண்களிடம் உயர் கல்விச் சான்றிதழ்கள் பல கேட்கப்படுகின்றன. ஒரே தொழில் பார்த்தும் பெண்களும் ஆண்களுக்கும் சம்பளத்தில் நிறையவே பாரபட்சம். ஒரே தொழில் பார்த்தும் ஆண்களுக்கு பெண்ணிலும் 24% கூடுதலான சம்பளம். கல்லூரிகளில் 12 புள்ளிகள் எடுக்கும்போது அது மாணவனுக்காயின் நல்லது எனவும் மாணவிக்காயின் 'சராசரி' எனவும் தேர்ச்சி நிலை கணிக்கப்படுகின்றது. நீண்ட காலம் வேலை இல்லாது இருப்போரின் 2/3 பகுதினர் பெண்களே. அலுவலகத்தில் வேலை செய்யும் பெண்கள் முழுகாற் சட்டை அணிவதை அவர்களின் மேல் உத்தியோகத்தர்கள் (ஆண்) விரும்புவது குறைவு என சில பெண்கள் குறைப்படுகிறார்கள். வேலை பார்க்கும் பெண்களின் 36 வீதத்தினர் பாலியல் உறவுக்கு மேல் நமலை ஆண் உத்தியோகத்தர்களால் உள்ளாக்கப்படுகிறார்கள். இதில் 56% உறவுகள் தொழில் பயமுறுத்தல்கள் அல்லது உயர்வு காட்டி செய்யப்படுகின்றன. முன்னேறிய ஐரோப்பாவில் பிரான்சில் தான் மிகக் குறைவான பெண்கள் அரசியல் ஆட்சிப் பதவிகளில் இருக்கின்றனர். பெரிய பதவிகளுக்குப் பெண்கள் நியமிக்கப்படுவதை ஆண்கள் விரும்புவதில்லை. முதல் பெண் பிரதமராக நியமிக்கப்பட்ட EDITH CRESSON 11 மாதங்களுக்கு மேல் பதவியில் இருக்க விடாமல் எல்லா ஆண்களும் சேர்ந்து பதவியிலிருந்து துரத்தி விட்டார்கள்.

பத்திரிகை வானொலி.

தொலைக்காட்சி முதலான மக்கள் செய்திச் சாதனங்கள் மூலம் இவரின் அரசாங்க நிர்வாகத்தை சார்புநிலை விமர்சனம் செய்து வந்தன. குறிப்பாக TFI ஒளிபரப்புத் தொடராக வந்த Bebete show அரசியல் கிண்டல் நிகழ்ச்சியில் Cresson ஐ ஜனாதிபதி மித்திரோனின் வைப்பாட்டியாக காட்டி வந்ததும் பதவியை அகாலத்தில் விட்டுப்போவதற்கு ஒரு காரணம் என முன்னாள் பிரதமர் 93 நவம்பரில் Marie France சஞ்சிக்கைக்கு அளித்த பேட்டியில் கூறியிருந்தார். 15ம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயரின் ஆட்சியில் பிரான்ஸ் இருந்த போது தாய்நாட்டின் பற்று மேலீட்டினால் தளபதியாக சேர்ந்து போரடி. 1429ல் Orleans ஐ 1429 ல் 1429ல் ஆங்கிலேயரிடம் இருந்து மீட்டுக் கொடுத்தது ஒரு பெண்ணே! இவ்வீரங்களை காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டதால் ஆங்கிலேயர் இவளை உயிருடன் எரித்தார்கள். (30-05-1437) இவளின் தினம் இன்றும் பிரான்சின் தேசிய விடுமுறை தினமாக கொண்டாடப்படுகிறது. இந்த வீரங்களை தான் Jeanne d'Arc. இவளின் நினைவு தினத்தை அரசியல் இலாப நோக்கில் லு பென் (Le Pen) மிதவாதகட்சி பெரிதுபடுத்துகிறது. இரு தடவைகள் நோபல் பரிசு பெற்ற மேரி கியூரி 1934-ல் இறந்தார். இவரின் சாம்பலை Pantheon ல் வைப்பதற்கு 60 வருடங்களாக மறுப்பு தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆசிரியராக அலுவலக உறுதியராக செயலாளராக, வரவேற்பாளராக கத்தான் பெண்ணை இந்த ஆண் சமூகம் ஏற்கிறது. ஆனால் உயர் உத்தியோகத் தலைமையில், மதத் தலைமையில் அல்லது ஆட்சித் தலைமையில் இவர்களைப் பார்க்க ஆண்கள் தயாராக இல்லை என்பதையே இவையோன்ற நிகழ்வுகள் உறுதிப்படுத்துகின்றன.

இன்றைய நாட்களில் பெண்கள் பெற்ற உரிமைகளுக்கு Simon de Beauvoir, Marie Curie (இரு தடவை நோபல் பரிசு) Camille Claudel, Coco Chanel Somone Veli, Francoise Giroud முதலான பெண்களின் பங்களிப்பே காரணம் எனலாம். "எந்த நாட்டிலும், எந்தச்

சமூகத்திலும் பெண்களுக்கு சமவுரிமைகள் கொடுக்கப்படவில்லை" என கடந்த செப்டம்பரில் சீனத் தலை நகரில் நடந்த சர்வதேச பெண்கள் (உரிமை) மகாநாட்டில் வெளியிட்ட அறிக்கை கூறுகின்றது. பெண்களுக்கு சமவுரிமை மறுக்கப்படுவதற்கு ஒரு நாட்டின் அபிவிருத்தியோ, கல்வி நிலையோ அல்லது செல்வந்த நிலையோ காரணமாக இல்லை. அபிவிருத்தி அடைந்த நாடுகளான பிரான்ஸ், கனடா, நெதர்லாந்து போன்ற நாடுகள் அபிவிருத்தியிலும், கல்வி நிலையிலும் செல்வந்த நிலையிலும் முன் நிலையில் உள்ள நாடுகள். இங்கு பெண்களுக்கு சமவுரிமை இல்லை. மூன்றாம் மண்டல நாடுகளான இலங்கை, சீனா ஷிப்பாவே ஆகிய நாடுகளில் எழுத்தறிவு நிலை உயர்ந்திருக்கிறது ஹொங்கொங்? சிங்கப்பூர். உறுகுவே போன்ற நாடுகள் தொழில் வளத்தில் முன்னேறி இருக்கின்றன. செல்வந்த நாடுகளான சனாதி அரேபியா குவைத், பெர்னியோ முதலான நாடுகளில் சமவுரிமையை எதிர்பார்க்கவே முடியாது. இவர்கள் பெண்களுக்கு சமவுரிமை வழங்க முடியாது என எழுத்தில் ஐ. நாவுக்கு அறிவித்திருக்கின்றனர்.

மனித வரலாற்றில் உலகம் தொடங்கியதில் இருந்து ஆதாம் ஏவால் கதையை உண்டாக்கி தவருக்கு அடிப்படையில் பெண்தான் காரணமென அரிச்சுவடி எழுதப்பட்டு விட்டது. இதை மாற்றுவது இலகுவான வேலை அல்ல. ஏனெனில் பெண் என்னத்தை செய்கிறாள் என்பதையும், ஆண் என்னத்தை செய்யாமல் விடுகிறான் என்பதையும் நோக்கியே பெண்ணும் ஆணும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றனர். பெண்ணை பெண்ணாக அங்கீகரித்து, பெண்ணாகப் புரிந்து கொண்டு, பெண்ணாக நடத்துவதை விட வேறு எந்த மரியாதையை ஒரு ஆணால் பெண்ணுக்குச் செய்து விட முடியும்? [?]

“மலையக இலக்கியம்” எனும் தொகுதி இன்று ஈழத்தமிழிலக்கியத்தின் முக்கிய அங்கமாகப் போற்றப்பட்டு வருகின்றது. இலக்கியத்திற் சனநாயகமயப்பாடு வளர வளர இந்த வளர்ச்சிப்பரிமாணம் தவிர்க்கப்படமுடியாத ஒன்றாகவே உள்ளது. நமது நாட்டின் தமிழ் பேசும் மக்களின் பெருந்தோட்டத் துறையினர் கணிசமான தொகையினர். அந்த அளவில் அவர்களது கருத்துக்கள், ஆசை அபிலாசைகள் இலக்கியமாதல் இயல்பே.

கூறப்பட்டுள்ளது. மலையகத்தின் வரலாற்றையும் அதன் அபிவிருத்தி குன்றிய நிலையையும் நோக்கும் பொழுது இத்தகைய ஒரு நிலை ஒருவகையிலே தவிர்க்கப்பட முடியாதது என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இதில் உள்ள ஒரு முக்கியமான வினாயாதெனின் மலையக எழுத்துக்களின் வாசகர்களுள் மலையக வாசகர்களின் அளவு யாது” என்பதாகும்.

இந்த வினா முக்கியமான வேறு சில வினாக்களுக்கு எம்மை இட்டுச் செல்கின்றது. அவையாவன.

மேம்பாட்டுக்கான ஒரு கருவியாகக் கொள்கின்ற பொழுது இலக்கியம் என்னும் இந்தக்கலைவடிவம். அந்த இலக்கியத்தின் தளமாக அமையும் மக்களுக்கு என்ன பயன்பாட்டையுடையது என்பது முக்கியமான வினாவாகும்.

மலையக இலக்கியத்தை வளர்க்க வேண்டுமென்ற கோஷம். உலகத்தில் எங்கோ ஒரு மூலையிலிருக்கிற யாரோ ஒரு வாசகருக்காக முன் வைக்கப்படுகின்றதா அன்றோல், இந்த இலக்கியம் சம்பந்தப்பட்ட மக்களைப் பொறுத்தவரையில் ஏதோ ஒரு பிரக்கூகாக அன்றோல் “உணர்கைக்காகவும்

கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி
முதுதமிழ்ப் பேராசிரியர்
யாழ் பல்கலைக்கழகம்

மலையக இலக்கியம்

மறக்கப்படக் கூடாத மறுபக்கம்

இந்த “மலையக” அநுபவங்களை இருநிலைப்பட்டோர் இன்று இலக்கிய மாக்கி வருகின்றனர்.

1. மலையகத்தினுள்ளிருந்து அந்த வாழ்க்கை அநுபவங்களினூடாக மேற்கிளம்புபவர்கள்

2. மலையகத்தை மிக அந்தியோந்நியமாக அறிந்து அதன் பால் மானுடநேச அடிப்படையிற் கவரப்பட்ட மலையகத் தோரல்லாத சிலர்.

இந்த இரண்டு வகை எழுத்தாளர்களிடையேயும் சிற்சில வேறுபாடுகள் கண்டு கொள்ளப்படத்தக்கனவாய் உள்ளன என எடுத்துக்

1. பொதுவான இலக்கியம் பற்றி மலையகத்து வாசகர்கள் யார்?

2. அவர்களுக்கு மலையகத்து இலக்கியம் பற்றிய விசேட சிரத்தையுடைய வாசகர்கள் யார்? என்பனவாகும்

இலக்கியம் என்பது மானுடப் பொதுவானது என்பது உண்மையே. ஆனால் அதுவும் ஒர் உற்பத்தி பொருளே. உற்பத்தி எனும் பொழுது உற்பத்தியாளர் யார், நுகர்வாளர் யார், விநியோக முறைமைகள் யாவை வாசகக் கவர்ச்சிகள் யாவை எனப்பல வினாக்கள் எழும்.

இலக்கியத்தைச் சமூக

படைக்கப்படுகின்றதா என்பன வற்றுக்குப் பதிலைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இலக்கியத்துக்குச் சமுதாயப்பணி உண்டென்ற கருத்துநிலையினையுடையோர், அந்த இலக்கியத்தின் வாசகர்கள், வாசிப்பின் காரணமாகப் பெறும் சமூக விளக்கங்கள்களும் தொழிற்பாடுகளும் மிக முக்கியமானவை என்பதை ஒத்துக்கொள்வர்.

கலையின் ஒரு முக்கிய பெறுமானம் அது நம்மைச் சிலவற்றைப் பார்க்கச் நோக்கவைக்கின்றது என்பார் அல்தூஸர். இது ஒரு முக்கியமான உண்மை. என்னைப்பற்றிய என்

சம்பந்தப்பட்டவை பற்றி எழுதப்படுவனவற்றை நான் அறிந்திருத்தல் வேண்டும். அப்பொழுது தான் ஒரு சமூகத் தொழிற்பாடு ஏற்படும்..

இலக்கியத்தின் சமூகப் பயன்பாட்டில் நம் மிகக் கைகொண்டுள்ள ஒவ்வொருவரும் இவ்வுண்மையை ஏற்றுக் கொள்வர்.

இந்த உண்மையை இலக்கியம் சமுதாய மாற்றச்சக்தியாகத் தொழிற்பட்ட வரலாற்று வேளைகளை அறிந்து கொள்வதன் மூலம் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

இந்திய சுதந்திரப் போராட்டத்தில் இலக்கியம் வகித்த பங்கினையோ, யாழ்ப்பாணத்துச்சமூக சமத்துவத்துக்கான போராட்டத்தில் இலக்கியம் வகித்த பங்கினையோ அறிந்தால் இந்த உண்மை நன்கு விளங்கும்.

உதாரணத்துக்கு 1960 களில் யாழ்ப்பாணத்தில் முற்போக்கு இலக்கிய இயக்கம் ஏற்படுத்திய தாக்கத்தினை நோக்குவோம். அங்குள்ள சமூக சகவீனங்கள் மாற்றநோக்குள் சித்திரிக்கப்பட்டதொடங்க அது அந்தச் சமூகத்தினிடையே ஒரு முக்கிய விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்துகின்றது. இலக்கியத்தின் மரபு பற்றிய சிரத்தை ஒருபுறமாகவும், இலக்கியத்துக்கும் அரசியலுக்கு முள்ள தொடர்பு மறுபுறமாகவும் பெருந்த விவாதங்கள் ஏற்பட்டன. இவை எழுத்தாளர்கள் நிலையிலே மாத்திரமங் ஏற்பட்டவையன்று; வாசகர் மட்டத்திலேயும் கிளப்பப் பற்றவை.

மலையக இலக்கியம்

பற்றிப் பேசும்பொழுது அதற்கான மலையக வாசகர்கள் பற்றிய சிரத்தை இருத்தல் வேண்டும்.

இவ்வாறு நோக்கும் பொழுது மலையகத்தின் எழுத்தறிவும், வாசகர் வட்டமும் வாசிப்புக்கான வசதிகளையும் பற்றிச் சிந்திக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகின்றது.

மலையக மக்கள் என்று சொல்லப்படுவோரிடையே 70% விகிதத்தினர் தோட்டத் தொழிலாளிகளே என்றும், தோட்டத் தொழிலாளர்களாக இல்லாதவர்கள் 30% வீதமென்றும் கணக்கெடுக்கப்படுகின்றது.

மேலே குறிப்பிட்ட 70% விகிதத்தினரின் எழுத்தறிவு, வாசிப்பு மட்டம் யாது?

கண்டி, பதுளை நுவரெலியாவிக்கெனத் தரப்பட்டுள்ள எழுத்தறிவு விகிதாசாரத்தினைப்பாக்கும் பொழுது நிலைமை உற்சாகம் தருவதாக இருக்கலாம். இந்த மூன்று பெருந்தோட்டச் செய்கை மாவட்டங்களுக்கும் இந்தியத் தமிழர்களுக்குமான எழுத்தறிவு வீதத்தை

பெண்கள் - 59%
ஆண்கள் - 80%
எனத் தொகுத்துக் கூறலாம் (1981)

ஆனால் இந்தப் புள்ளிவிவரத்துடன் தோட்டத்துறையிற் பாடசாலைகளுக்குச் செல்லும் மாணவர் பற்றிய புள்ளிவிவரத்துடன் ஒப்பு நோக்கும் பொழுது, இந்த எழுத்தறிவின் மட்டம் வெறுமனே பெயர் எழுதவாசிக்கத் தெரியும் ஒரு நிலையே என்பது தெரியவரும். தோட்டத்துறையில் பாடசாலை செல்லும் மாணவர் தொகை (1969/70 மட்டத்தில்)

பள்ளிக்குச் செல்லாதோர் 38%
ஆரம்பப்பாடசாலை 51%
இடைநிலையில் வகுப்புக்கள் 8.8%
க. பொ. த. (சா. த) 1.3%
க. பொ. த. (உ.த) 0.0%

இருபது வருடங்கள் கடந்த இன்றைய நிலையில் 20 - 25 வீத வளர்ச்சி இருக்குமென்று கொண்டாலும், தோட்டத் துறையிலுள்ளவர்களின் இடைநிலை, உயர்வகுப்பு மட்டத்துக்கு வருவது வெகு சிலரே.

இலக்கிய வாசிப்புக்கான எழுத்தறிவுத் திறனுக்குக் குறைந்தது இடைநிலை வகுப்புகள் வரை வருதல் வேண்டும் (7,8,9)

மேலும் ஒரு சிக்கலுள்ளது. பாடசாலைக்குப் பின்னர் நீண்ட காலத்துக்கு எழுத்து வாசிப்பும் பயிற்சியில்லையேல், எழுத்தறிவை இழப்போர் பலருளர்.

தோட்டங்களிலுள்ளோருக்கான பொது வாசிப்பு வாய்ப்புக்கள் யாவை? மிக மிகக் குறைவான வாய்ப்புக்களே உள்ளன. தோட்டத்துறையில்டுப்பட்டுள்ள சமூகசேவையாளர் பலர், அவ்வாய்ப்புகள் இல்லையென்றே கூறுகின்றனர்.

அப்படியாயின் மலையக மக்களிடையே குறிப்பாகத் தோட்டத்துறை மக்களிடையே வாசிப்பைப் பெருக்குவதற்கு செய்யப்பட வேண்டியவை அண்மைக்காலத்தில் வாசிக சாலைகள் திறக்கப்பட்டு வருகின்றன என்று கூறப்படுகின்றது. இவற்றுட் பெரும் பாலானவை வெறும் காட்சிக் கூடங்களாகவே இருப்பதாகச் சிலர் கூறுகின்றனர்.

☞

மலையக மக்களிடையே உண்மையான சமூக விழிப்பும், தங்கள் பிரச்சினைகள் பற்றிய உணர்வும் தெளிவும் ஏற்பட வேண்டுமெனில் அவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் வளர்க்கப்பட வேண்டும். தங்கள் பிரச்சினைகள் பற்றிய இலக்கியங்களைத் தாங்கள் வாசிக்கத்தக்கவர்களாகியிருத்தல் வேண்டும்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சிக்கெனச் செயற்படுவோர் இத்துறையில் மிக்க பொறுப்புணர்வுடன் கடமையாற்றல் வேண்டும்.

எழுத்திலக்கியம் மூலம் ஏற்படும் பிரக்ஞையை வளர்க்கும் அதே நேரத்தில் அவர்களின் வாய்மொழி இலக்கியப்பாரம் பரியத்தையும் வழிவகைகளையும் வளர்த்தல் வேண்டும்.

மலையக இலக்கிய வளர்ச்சியின் மறுப்பக்கமான அதன் வாசிப்பு வளர்ச்சி உயரல் வேண்டும்.

அவர்களிடையே வாசிப்புப் பழக்கத்தை வளர்த்தல் வேண்டும்.

இந்த முயற்சி நன்கு திட்டமிடப்பட்ட முறையிலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். □

நூலகங்கள் ஒரு சுருக்கமான வரலாறு.

நூலகம் என்பதை நாம் வாசிக்கசாலை, படிப்பகம், நூல்நிலையம், லைப்றரி என்று பல்வேறு விதமாகக் கூறுவருகின்றோம். லைப்றரி என்பது "லிபர்" என்ற லத்தீன் வார்த்தையிலிருந்து உருவா

கியதாகும். லிபர் என்பதற்கு நூற்பொருதி என்று பொருள் கொள்ளலாம். நூல்களைச் சேகரித்து வைத்திருக்கும் இடம் என்பதாலேயே லைப்றரி என்ற பெயர் பயன்படுத்தப்பட்டது.

நூலகங்கள் உலகில் இன்று நேற்று உருவானதல்ல. அவை உலகில் காகிதம் தயாரிப்பதற்கு முன்னதாகவே உருவாகி விட்டதற்கான வரலாற்றுதாரங்கள் உள்ளன. களிமண்ணைப் பிசைந்து தட்டையாக உருவமைத்து அதன் மீது கூர் ஆயுதத்தால் எழுதிக் காயவைத்து எடுத்ததே ஆரம்பகால நூல்களாக வழங்கின. பாபிலோன நகரில் இத்தகைய மண்ணாலான குறிப்புகள், ஏராளம் அகழ்வாராட்சிகளின் போது எடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவை கிறிஸ்துவுக்கு முன் 5000 ஆண்டுகள் வரையில் பழைமை மிக்கவை என்று கூறப்படுகின்றது. எகிப்தில் நூல்கள் மரப்பட்டைகளில் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இவைத் தவிர மாட்டுத் தோல், ஓலைச்சுவடிகள், கோரைப் புற்கள், மரப்பலகையில் மெழுகைத் தடவி அதன் மீது எழுதும் மெழுகேடுகள் (Codex) போன்றவற்றினாலும் நூல்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளன. இன்று நாம் பயன்படுத்தும் காகிதம் சீனாவிலேயே கண்டுபிடிக்கப்பட்ட தென்பர். சேர் அவிரியல் ஸ்ரையின் என்பவர் மிகப் பழமையான கடதாசித்துண்டுகளைச் சீனாவைச் சார்ந்த துருக்கிப் பகுதிகளில் கண்டெடுக்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. அரேபியர் கடதாசியையும் அதன் பாவனையையும் ஐரோப்பா முழுவதற்கும் ஸ்பெயின் வரைக்கும் எடுத்துச் சென்றார்கள். ஐரோப்பாவில் கிடைத்த மிகப்பழைய கடதாசிப் பத்திரம் 11ம் நூற்றாண்டுக்குரியதாகும். பம்பிரஸ் என்ற தாவரத்திலிருந்து கடதாசி தயாரிக்கப்பட்டதால் அத்தாவரத்தின் பெயரை அடிப்படையாகக் கொண்டு பேப்பர் என்ற சொல் வழக்கில் வரலாயிற்று.

இன்று பல்வேறு நிறிஷுகளாக, நகரத்திலிருந்து கிராமம் வரை

சென்று சேவையாற்றும் வாய்ப்பினைப் பெற்றிருக்கும் நூலகங்களின் ஆரம்ப வரலாறு கவையானது. அரண்மனைகளிலும் மடாலயங்களிலும் கோயில்களிலும் ஆரம்ப கால நூலகங்கள் இயங்கி வந்துள்ளன. கி.மு 1400 இல் எகிப்தை ஆண்ட ரமேஸஸ் என்ற மன்னரிடம் பெரிய நூலகமொன்று இருந்துள்ளது. கி.மு 5ம் நூற்றாண்டில் ஏதன்ஸ் நாட்டினர் எகிப்து மீது படையெடுத்த போது அங்கு கோயில்களிலும் மன்னர்களின் சமாதிக்கட்டிடங்களிலும் சுமார் 36000 நூல்கள் இருந்ததை கண்டறிந்ததாக வரலாற்றாய்வாளர் கூறுகின்றனர்.

ஆரம்பத்தில் நூல்கள் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட வேண்டும் என்பதே முன்னோரின் முக்கியமான நோக்கமாக இருந்து வந்துள்ளது. இன்று போல் இரவல் வாங்கும் சிந்தனை அன்று உருப்பெற்றிருக்கவில்லை. தேசிய சொத்துக்கள் என்ற வகையில் அவை பாதுகாக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கில் பல இடங்களிலும் நூல்கள் பதுக்கி வைக்கப்பட்டிருந்தன. சீன மொழியில் நூலகம் என்றதன் கருத்தினை ஒழித்து வைக்கும் இடம் என்றும் பொருள்படும். ஓவிய எழுத்துக்களால் குறிப்பிடப்படுவது வழக்கமாகும். காலப்போக்கில் ஒழித்து வைக்கும் நிலைமை மாறி, பத்திரமாக வைத்திருக்கப் பாதுகாப்பான இடம் தேவைப்பட்டது. அக்காலத்தில் கோயில்கள் பாதுகாப்பான இடமாகக் கருதப்பட்டமையினால் நூல்கள் கோயில்களிலும் மடாலயங்களிலும் வைக்கப்பட்டன. சிதம்பரத்தில் நடராசர் கோவில் கர்ப்பக்கிருகத்தின் பின்னால் இருந்து தேவாரப்பாடல் சுவடிகள் கண்டெடுக்கப்பட்டன என்ற செய்தி இதனை உறுதிப்படுத்துகின்றது. இப்படிக்கோயில்களில் இருந்த ஏடுகள் அன்னியப்படையெடுப்புக்களின் போதும் கோயிலை புதிப்பிக்கும் போதும் இடம்மாறின. கறையான் முதலியவற்றிலிருந்து பாதுகாக்கும் பொருட்டும், கோயில்களைத்

மலையக மக்களின் கல்வி வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வியல் முன்னோடி
ஜி. ஏ. ஞானமுத்து

சோ. சந்திரசேகரன்
கொழும்பு பல்கலைக்கழகம்

கடந்த அரை நூற்றாண்டு கால உலகளாவிய சமூகவியல் ஆய்வுகள் சமூக வளர்ச்சிக்குக் கல்வி வழங்கிய பங்களிப்பைப் பெரிதும் வலியுருத்துகின்றன. தனியாள், குடும்பம், சமூகம், என்பவற்றின் முன்னேற்றம் கல்வி வளர்ச்சியிலேயே தங்கியுள்ளது. தேசிய பொருளாதார, பண்பாட்டு, அரசியல் வளர்ச்சிக்கும் கல்வித் துறை முன்னேற்றம் தேவை. பல்வேறு சமூகப் பிரிவினரின் பின்தங்கிய நிலையை அவர்களுடைய பின்தங்கிய கல்விநிலையைக் கொண்டே விளக்க முடிகின்றது. மலையகத்தில் கடந்த ஓன்றரை நூற்றாண்டு காலமாக வாழ்ந்து வருகின்ற இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் இலங்கையில் கல்வித்துறையில் பிற சமூகத்தவர்களை விடப் பின்தங்கியவர்கள் என்பதை இந்நாட்டுக் கல்வியாளர்கள் மட்டுமன்றி சனாதிபதிக்கு ஆலோசனைக்கூற அமைக்கப்பட்டுள்ள தேசிய கல்வி ஆணைக்குழுவினரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர். அவர்களுடைய பாடசாலைகளில் பெரும்பாலானவை ஒரு காலத்தில் தோட்ட முகாமை யாளரால் ஏற்படுத்தப்பட்டவை. தோட்டப்பாடசாலைகள் என்றே பெயர் பெற்றவை. 1960களில் 800 பாடசாலைகள் வரை இருந்தன. இவை மலையக மக்களின் கல்வி மேம்பாட்டுக்கு உதவும் நிலையில் இருக்கவில்லை. இப்பாடசாலை களில் ஆரம்பக் கல்வியன்றி அடிப்படைக் கல்வி, அதாவது எழுத்தறிவுக் கல்வி கூட முறையாக வழங்கப்படவில்லை இம்மக்களின் பின்தங்கிய கல்வி நிலைமை காரணமாக கடந்த இரு சகாப்தங்களில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் மதிப்பீடுகள் யாவும்

இந்திய வம்சாவழித் தமிழர்கள் எழுத்தறிவு, கல்வி மட்டம், க. பொ. த சா/நி. க. பொ. த உ/நி மற்றும் புலமைப் பரிசில் பரீட்சைகளில் அடைவு இடைவிலகல் வீதம், பல் கலைக்கழக அனுமதி என்பவற்றில் பின்தங்கிய நிலையில், குறிப்பாக நாட்டில் பிற இனத்தவருடன் ஒப்பிடும் போது கல்விநீதியாகப் பாதிக்கப்பட்ட பிரிவினராகக் காணப்பட்டனர். என்பதையே எடுத்துக்காட்டின.

இலங்கையின் கல்வி நிலைமை கல்விப் பிரச்சினைகள் பற்றிப் பொதுவாக ஆராய்ந்தவர்கள்; கல்வித்துறையில் பின்தங்கிய பிரிவினர் பற்றிக் குறிப்பிட வேண்டி வந்தவிடத்து முஸ்லீம்கள், பெருந்தோட்டத் தொழிலாளரின் பின்தங்கிய கல்வி நிலை பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். ஆயினும் இப்பிரிவினரின் இந்நிலைமை பற்றி வரலாற்று ரீதியாக ஆராய்ந்து சமகால நிலைமை பற்றிய மதிப்பீட்டுகளைச் செய்து எதிர்கால கல்வி வளர்ச்சிக்கான ஆலோசனைகளை விரிவான முறையில் நூல் வடிவில் முன்வைத்தவர் ஞானமுத்து அவர்களாவர். இன்று மலையக மக்களின் கல்வி நிலை பற்றி ஆராய முற்படும் எவரும் இவ்விடயம் பற்றிய ஞானமுத்து அவர்களின் ஆங்கில நூலைப் படித்தே ஆகவேண்டும். இவ்வகையில் ஞானமுத்து மலையக மக்களின் கல்வி நிலைமை பற்றிய ஆய்வு முன்னோடி என்பதில் ஐயமில்லை.

மலையகத்தில் ஆசிரியராகவும் தொழில் அதிகாரியாகவும் பணிபுரிந்த காலத்தில் பெருந்தோட்டத் தொழிலாளர், அவர் தம் பிள்ளைகள் ஆகியயோரின் பின்தங்கிய

வாழ்க்கை நிலைமை, பின்தங்கிய கல்விநிலைமை என்பவற்றைப் பற்றி அனுபவரீதியாக அறிந்தவர் திரு. ஞானமுத்து; தமது அலுவலகப் பணியை வெறுமனே கடமையாக மட்டும் கருதாது, தாம் சேவையாற்ற வந்த மக்களின் நிலைமைகளில் ஆழ்ந்த அக்கறை கொண்டவராய், மலையக மக்களின் கல்வி நிலைமை பற்றிய வரலாற்று ஆய்வொன்றை மேற்கொள்ள அவர் முற்பட்டார்.

1850ஆம் ஆண்டின் பின்னர் இம்மக்களின் கல்வி நிலைமைகள் கல்வி ஏற்பாடுகள் தொடர்பான அரசாங்க ஆவணங்கள், சட்ட மூலங்கள், கல்வி நிலைமை பற்றி ஆராய்ந்த குழுக்களின் அறிக்கைகள் பருவப்பத்திரங்கள், சட்டசபை ஆவணங்கள், கட்டுரைகள் என்பவற்றையெல்லாம் தேடிப்பிடித்து அட்டவணைப்படுத்தி ஆராய்ந்து நூலாசிரியர் தகவல்களை சேகரித்துள்ளார். ஒரு பல்கலைக்கழகக் கல்வியியல் ஆய்வாளர் போன்று ஆய்வுப் பணிபுரிந்து பிற்காலத்தில் இத்துறையில் ஆய்வுகளைச் செய்ய முற்பட்ட ஏனைய பல்கலைக்கழக ஆய்வாளர்களுக்கும் ஞானமுத்து முன்னோடியாகத் திகழ்ந்துள்ளார். மலையக மக்களின் கல்வி மேம்பாட்டில் அக்கறை செலுத்திய வெளிநாட்டு நிறுவனங்களும் ஆய்வாளர்களும் கூட ஞானமுத்துவின் ஆய்வு நூலினைத் தமது அபிவிருத்திச் செயற்றிட்டங்களுக்கும் பெரிதும் பயன்படுத்தினர். இவரது ஆய்வு நூல் வெளியிடப்பட்டு இரு தசாப்தங்கள் ஆகிவிட்ட போதிலும், இடைக்காலத்தில் கல்வித்துறையில் ஏற்பட்ட அபிவிருத்திகள் பற்றிய விரிவான புதிய நூல் எதுவும்



வெளியிடப்படவில்லை. ஆயினும் இவ்விடயம் தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகள் பல வெளியிடப்பட்டன. இவற்றுக்கு ஞானமுத்து தயாரித்துள்ள நூற்பட்டியல் பெரிதும் உதவியது எனலாம்.

இன்றைய கல்வியியல் ஆய்வாளர்கள் ஞானமுத்துவின் ஆய்வுப்பணியை அடியொற்றிச் செய்யக்கூடிய சில ஆய்வுப் பரப்புகளைக் கூட்டிக் காட்டுவது பயனுடையதாகும். இன்றைய பாடசாலைக் கல்வி பாடசாலை விடுகைக் சான்றிழைப் பெறுவதற்கு உதவுவதாக அமைந்துள்ளது. இப்பள்ளி இறுதிச்சான்றிதழ்கள் (க. பொ.த சா/நி. 2/நி) உயர்கல்வி நிலையங்களுக்கான அனுமதிக்கும் வேலை வாய்ப்புகளுக்கும் முக்கியமானவை பாடசாலைக்கல்வியின் முழுப்பயனையடைய மாணவர்கள் இறுதி ஆண்டு வரை பயில வேண்டும்: எம் . 7ம். ஆண்டின் இடையில் விலகுவோர் கல்வி சான்றிதழ் இல்லாத நிலையில் கண்ணியமான தொழில்களையோ உயர்கல்வியையோ பெற முடியாது. காலங்காலமாக பெருந்தோட்ட மாணவர்களின் இடைவிலகல் வீதம் அதிமாக இருந்துவந்துள்ளது. ஆயினும் அண்மைக்காலங்களில் பெருந்தோட்ட மக்களின் கல்விநிலை வளர்ச்சிக்கென அந்நிய நாட்டு உதவி பெறப்பட்டு பல செயற்றிட்டங்கள் நடைமுறை படுத்தப்பட்டன. பாடசாலை அடிப்படைவசதிகள் ஆசிரியர் பயிற்சி, தளபாடங்கள், உபகரணங்கள் என்பவற்றை மேம்படுத்தும் வகையில் இவ்வுதவிகள் அமைந்தன. இந்நிலையில் இன்று மலையக பாடசாலைகளில் உள்ள க. பொ. த சா/நி, உயர்நிலைப் பிரிவுகளில் பயிலும் மாணவர்களில் எத்தனை வீதமானவர்கள் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகள் பாடசாலைகளில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய முன்னேற்றங்கள் எந்த அளவுக்குத் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளையும் சென்றடைந்துள்ளன? ஐந்தாம் வகுப்புப் புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் உயர் சித்தி பெறுவோர், அண்மைக் காலங்களில் மலையகத்தில்

ஆசிரியர் பதவிகளைப்பெற்றோர் ஆகியோரில் பெருந்தோட்டப் பிள்ளைகளின் வீதாசாரம் என்ன? பாடசாலைகளில் ஏற்பட்டுள்ள புதிய முன்னேற்றங்கள் பிள்ளைகளின் இடைவிலகளை எந்த அளவுக்குக் குறைக்க உதவியுள்ளன? இவை போன்ற ஆய்வுப் பிரச்சினைகளுக்கு விடைகாண முயல்வது ஞானமுத்து அவர்களின் மலையகக் கல்வி நிலை பற்றிய ஆய்வு நெறியை முன்னெடுத்துச் செல்ல பெரிதும் உதவும் □

நூலகங்கள்.....(தொடர்ச்சி II.23)

திருத்தும் வேளைகளிலும், இவை மதகுருமார்கள், கோவில்பிரியாலகர்கள் போன்ற கோவில் நிர்வாகத்துடன் தொடர்பு கொண்டவர்களின் வீடுகளுக்கும் எடுத்துச் செல்லப்பட்டன. இவை மீண்டும் கோவில்களை வந்தடைந்த சந்தர்ப்பங்கள் குறைவாகவே இருந்துள்ளன. பிற்காலத்தில் பழைய சுவடிகள் புரோகிதர்களினது வீடுகளிலும், பிரபுக்களின் மாளிகைகளிலும் கிடைத்ததாக வரும் வரலாற்றுச் செய்திகள் இதனை உறுதிப்படுத்துவதாக உள்ளன.

காலப் போக்கில் அறிவு பரவியது. நூலகங்களின் பயன்பாடு உயர் குடியினருக்கு மாத்திரம் என்றிருந்த கருத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டுக் கட்டுப்பாடுகள் தளர்ந்தன. காசிதம் கண்டு பிடிக்கப்பட்டதும், அச்சுக்கலையின் துரித வளர்ச்சியும், அதன் மூலம் முன்னெப்போதுமில்லாத வகையில் நூல்களின் தயாரிப்பு வேகம், பிரதிகளின் எண்ணிக்கைகள் போன்றவை அதிகரித்தமையும் இத்தளர்வுக்குக் காரணம் எனலாம். நூல்களைப் பார்க்கவும் படிக்கவும் பயன்படுத்தவும் பலர் முன்வந்தனர். சேர்த்து வைத்தும் பதுக்கப்பட்டிருந்த நூல் தொகுதிகள் கொடுத்து வாங்கப்பட்டன. நவீன நூலகவியல் சிந்தனையும் விரிவடையத் தொடங்கிற்று □

உலக அநீதி

- * தொழில் பார்ப்போரில் பெண்கள் 38 வீதம்
- * (ஆனால் ஆண்களிலும் பார்க்க 20-40 வீதம் குறைவாகவே சம்பளம் எடுக்கிறார்கள்.)
- * பிரசவம் காரணமாக 500 000 பெண்கள் மரணிக்கிறார்கள் (ஒரு வருடத்தில்)
- * 300 000 000 பெண்கள் எந்தவித கருத்தடைச் சாதனத்துக்கும் வழிவகையின்றி வாடுகிறார்கள்.
- * சட்டவிரோத கருக்கலைப்பினால் 100 000 பெண்கள் மரணிக்கிறார்கள். (1வருடத்தில்)
- * ஒவ்வொரு 8 செக்கனுக்கு ஒரு பெண் கொடுமைக்கு ஆளாகிறாள். ஒவ்வொரு 6 நிமிடத்துக்கு ஒரு பெண் கற்பழிக்கப்படுகிறாள். எங்கே ? அமெரிக்காவில்.
- * 20 பெண்களில் ஒரு பெண் தன் பிரசவத்தின்போது மரணிக்கிறார். இது ஆபிரிக்காவில்.

ஆதாரம்: மெளனம் 06 (95-96)

எனினும் நீங்கள் ஒரு இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழராக இருப்பதால் வாக்காளராக உங்களைப் பதிந்து கொள்வதில் பல சிக்கல்களை எதிர்நோக்குவீர்கள். இதனை வெற்றி கொள்ளும் வகையில் இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளி சமூகத்தைச் சேர்ந்த ஒவ்வொருவரும் செயற்பட வேண்டும். மக்களுக்கு உதவும் வகையில் மலையக அமைப்புகள், நலன் விரும்பிகள் அனைவரும் ஒன்றிணைந்து செயற்பட வேண்டும். குறிப்பாக உங்களது பிரஜாவுரிமையை நிரூபிக்குமாறு கூறி உங்களை திக்கு முக்காடவைப்பார்கள். எனவே அதற்கு ஏற்றாற்போல் பிரச்சினைகளுக்கு முகம் கொடுக்க உங்களைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

1. 1948ஆம் ஆண்டுக்கு முன்பு பிறந்தவராயின் நீங்கள் வம்சாவளிப் பிரஜையாகும். உங்களிடம் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழைக் கோர இயலாது. சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரி உங்களால் நூர்த்தி செய்யப்பட்ட விண்ணப்பத்தை ஏற்று வாக்காளர் இடாப்பில் உங்களது பெயரை இடம் பெறச் செய்ய வேண்டும்.

2. நீங்கள் 1949ஆம் ஆண்டு இந்தியர்-பாகிஸ்தானியர் பிரஜாவுரிமை சட்டத்தின் கீழ் பிரஜாவுரிமைபெற்றவராக இருப்பின் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழை சமர்ப்பித்து உங்களது பிரஜாவுரிமையை நிரூபிக்கலாம்.

3. மேற்கூறிய பிரஜாவுரிமைச் சட்டத்தின் கீழ் பிரஜாவுரிமை பெற்றவரது பிள்ளையாக இருந்தால் நீங்கள் வம்சாவளிப் பிரஜையாகும். அதிகாரிகள் உங்களிடம் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழைக் கேட்க இயலாது. அப்படி கேட்டால் நீங்கள் உங்களது பெற்றோரின் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழைக் காட்டலாம்.

4. இதே நடைமுறைகளையே 1964ஆம் ஆண்டு ஸ்ரீமா சாஸ்திரி ஒப்பந்தத்தின் கீழ் பிரஜாவுரிமை பெற்றவர்களும் அவர்களது பிள்ளைகளும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும்.

5. சத்தியக் கடதாசி முறை நாடற்றோராகக் கணிக்கப்பட்ட இலங்கை வாழ் இந்திய வம்சாவளித் தமிழர்கள் 1988ஆம் ஆண்டு கொண்டு வரப்பட்ட 39ஆம் இலக்க பிரஜாவுரிமை வழங்கல் விஷேட சட்ட ஏற்பாட்டின் கீழ் இலங்கைப் பிரஜைகளாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இவ்வாறானவர்களிடம் எந்த ஒரு அதிகாரியும் பிரஜாவுரிமைச் சான்றிதழைச் சமர்ப்பிக்குமாறு கேட்க இயலாது. ஆனால் இவர்களைத் தமது பிரஜாவுரிமையை நிரூபிக்கு முகமாக சத்தியக் கடதாசி ஒன்றினைச் சமர்ப்பிக்குமாறு அதிகாரிகள் கேட்கலாம். சட்டத்திற்குமைய அதிகாரிகள் உங்களால் சமர்ப்பிக்கப்படும் சத்தியக் கடதாசியினை ஏற்றுக் கொண்டு உங்களது பெயரை வாக்காளர் இடாப்பில் இடம்பெறச் செய்ய வேண்டும்.